

ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศ
ทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาโท
ของ
อบลศรี สัตยาภรณ์

28 พ.ย. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

มกราคม 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

174864

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานี้เรียบร้อยแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน

(ดร.สุนทร แก้วลาย)

.....กรรมการ

(ผศ.ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ดร.สุนทร แก้วลาย)

.....กรรมการ

(ผศ.ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ผกายวรรณ เจียมเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานี้ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร ปัวทอง)

วันที่...18...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ดร.สุนทร แก้วลาย ประธานกรรมการ
ควบคุมปริญญานิพนธ์ ผศ.ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ
และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย และอาจารย์มกายวรรณ
เจียมเจริญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบคุณนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2532 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ
ขอขอบคุณเพื่อนสนิทปริญญานิพนธ์โทร่วมรุ่นทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำ
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

อุบลศรี สัตยาภรณ์

มกราคม 2534

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของสารนิเทศ	7
รูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศ	8
การศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากร	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	17
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	17
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	21
4 ผลการศึกษาค้นคว้า	24
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	24
ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	
และการเปรียบเทียบลักษณะการใช้	29
ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ	129
การเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ	132

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	137
สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล	137
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้	163
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	164
บรรณานุกรม	165
ภาคผนวก	168
ภาคผนวก ก แบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะและทัศนคติต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ	169
ภาคผนวก ข ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามคณะเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลล์	184
ภาคผนวก ค ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลล์	209
ภาคผนวก ง ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลล์	219
ภาคผนวก จ ตารางแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาศิลปะ ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลล์	226

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และชั้นปี	18
2	จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ จำแนกตามชั้นปี	25
3	จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะ	26
4	จำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นปี จำแนกตามเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะ	28
5	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	31
6	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	33
7	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	36
8	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	39
9	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	42

ตาราง	หน้า
10 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	44
11 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	47
12 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	49
13 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	51
14 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	53
15 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	55
16 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สไลด์และนิลัมสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	56
17 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	58

18	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	59
19	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการแสดงนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	61
20	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ	63
21	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	65
22	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	67
23	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	69
24	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	71

25	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	73
26	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	75
27	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	77
28	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	79
29	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	81
30	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	83
31	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	85
32	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	87

ตาราง	หน้า
33 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	89
34 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม นังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	91
35 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการแสดงนิทรรศการศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	93
36 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศ จากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี	95
37 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	97
38 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	99
39 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	101

40	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้วารสาร หรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	103
41	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	105
42	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	107
43	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	109
44	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	111
45	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	113
46	แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	115

ตาราง	หน้า
47 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	117
48 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	117
49 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	121
50 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	123
51 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	125
52 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบ การใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ...	127
53 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่ สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ จำแนกตามคณะ และชั้นปี	129

ตาราง	หน้า
54 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่ สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะ และชั้นปี	130
55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่ สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	131
56 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ ของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี	133
57 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ ของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	134
58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ ของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี	135
59 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ ของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ	136

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ศิลปะมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ แม้จะมีใช้เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีพอยู่ได้ แต่ศิลปะก็มีความหมายต่อมนุษย์และสังคมในฐานะที่เป็นส่วนเสริมสร้างความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ จินตนาการ และสุนทรียารมณ์ของมนุษย์ ศิลปะจึงเปรียบเสมือนปัจจัยห้าที่เติมความสมบูรณ์พร้อมให้กับชีวิตมนุษย์ โลกของศิลปะมิได้ดำเนินไปอย่างโดดเดี่ยว แต่ได้เจริญเติบโตไปพร้อมกับการบุกเบิกทางเทคโนโลยีของมนุษย์ มีความสัมพันธ์สอดคล้องไปกับวิทยาศาสตร์ ปรัชญา การเมือง เศรษฐกิจและสังคม ศิลปะยังเป็นสาขาวิชาที่มีการคลี่คลายขยายตัว เปลี่ยนแปลงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างไม่หยุดยั้ง ข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะจึงมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ

ข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะ หรือที่เรียกว่าสารนิเทศทางศิลปะนั้นประกอบด้วย เนื้อหาความรู้ทางศิลปะ ผลงานศิลปะ ของจริงที่ปรากฏอยู่ทั่วไปและสื่อต่าง ๆ เนื้อหาความรู้ทางศิลปะจะอยู่ในรูปวัสดุตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์ซึ่งได้แก่หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร ภาพยนตร์ แผ่นเสียง และเทปเสียง เป็นต้น สารนิเทศทางศิลปะประเภทนี้จะรวบรวมไว้ที่ห้องสมุดหรือศูนย์สารนิเทศทางศิลปะเท่านั้น ส่วนผลงานทางศิลปะนั้นหมายถึงผลงานศิลปะทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งจะรวบรวมไว้ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะ หอศิลปะ หรือพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน สำหรับสิ่งที่ถือเป็นแบบอย่างทางศิลปะนั้น จัดเป็นสารนิเทศทางศิลปะประเภทของจริง นอกจากนั้นยังมีสื่อและกิจกรรมที่เสนอสารนิเทศทางศิลปะอยู่เป็นประจำ อาทิ นิทรรศการศิลปะ การบรรยาย ประชุมสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวกับศิลปะ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และเทปโทรทัศน์ เป็นต้น สารนิเทศทางศิลปะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีรูปแบบการเผยแพร่ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ในการศึกษาศิลปะไม่ว่าจะเป็นการศึกษาศิลปะจากสถาบันการศึกษาใดก็ตาม นักศึกษาศิลปะจำเป็นต้องใช้สารนิเทศทางศิลปะทุกประเภทเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ และกระตุ้นจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่มีรูปแบบเป็นของตนเอง หัวใจสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาศิลปะ คือการผลิตผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ มิใช่เป็นการเสนอผลงานทางวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรปฏิบัติงานในห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ มีโอกาสได้เห็นวิธีการศึกษาหาความรู้ของนักศึกษาศิลปะมาเป็นเวลานาน ได้สังเกตเห็นว่านักศึกษาศิลปะใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งรูปแบบการเผยแพร่อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งการใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ด้วยวิธีการที่มีลักษณะพิเศษคล้ายคลึงกับนักศึกษาศิลปะในต่างประเทศซึ่งมีผู้วิจัยพบว่า การค้นสารนิเทศของนักศึกษาศิลปะนั้นไม่ต้องการค้นอย่างลึกซึ้ง เพียงแต่การมองผ่าน ๆ หรือเดินสำรวจสารนิเทศทั่ว ๆ ไป นักศึกษาก็จะพบสิ่งที่ไม่คาดหวัง แต่สิ่งนั้นสามารถจุดจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ได้รับมอบหมายให้ทำได้ (Pacey. 1982 : 36) ด้วยเหตุนี้เองนักศึกษาศิลปะส่วนใหญ่จึงพลาดโอกาสจากการได้รับสารนิเทศที่ตรงความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะภายในหรือภายนอกห้องสมุดก็ตาม ปัญหาดังกล่าวนี้นี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่จะทำให้การเรียนการสอนศิลปะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ในปัจจุบันการเรียนการสอนศิลปะในสถาบันการศึกษาได้ขยายถึงระดับปริญญาโท ทำให้ต้องใช้สารนิเทศทางศิลปะมากยิ่งขึ้น หากการจัดบริการสารนิเทศทางศิลปะไม่ถูกต้องตรงกับความต้องการหรือมีไม่เพียงพอแล้ว ย่อมส่งผลต่อคุณภาพผลงานของนักศึกษา (Day and McDowell. 1984 : 39)

มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นสถาบันการศึกษาทางศิลปะสถาบันแรกในประเทศไทย เปิดสอนสาขาวิชาศิลปะมาเป็นเวลานานถึง 47 ปี แต่ยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับการใช้สารนิเทศและความเกี่ยวข้องระหว่างการใช้สารนิเทศและทัศนคติที่มีต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศของนักศึกษาศิลปะมาก่อน ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าทราบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ของนักศึกษาศิลปะเป็นอย่างดี จะเป็นก้าวสำคัญสำหรับห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่จะจัดระบบเผยแพร่สารนิเทศสำหรับผู้ใช้กลุ่มนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อค้นหาลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้จะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการสารนิเทศทางศิลปะในห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ ให้สนองความต้องการในด้านการศึกษาศิลปะตามนโยบายของสถาบัน
2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะภายในสถาบันการศึกษาด้านศิลปะให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ จะแตกต่างกัน
2. ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ จะแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2532 จำนวน 1014 คน แยกตามคณะดังนี้

1.1 คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์	จำนวน 198 คน
1.2 คณะมัณฑนศิลป์	จำนวน 640 คน
1.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	จำนวน 176 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาจากกลุ่มประชากร จำนวน 320 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นแยกตามคณะได้ดังนี้

2.1 คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์	จำนวน 80 คน
2.2 คณะมัณฑนศิลป์	จำนวน 160 คน
2.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	จำนวน 80 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 คณะที่นักศึกษาสังกัด แบ่งเป็น

3.1.1.1 คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
3.1.1.2 คณะมัณฑนศิลป์
3.1.1.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3.1.2 ชั้นปีของนักศึกษา ได้แก่

3.1.2.1 ชั้นปีที่ 1
3.1.2.2 ชั้นปีที่ 2
3.1.2.3 ชั้นปีที่ 3
3.1.2.4 ชั้นปีที่ 4

3.1.3 เป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ได้แก่

3.1.3.1 เป้าหมายที่ 1 เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ

3.1.3.2 เป้าหมายที่ 2 เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์

ผลงานทางศิลปะ

3.1.3.3 เป้าหมายที่ 3 เพื่อให้ตามเป้าหมายที่ 1 และที่ 2 รวมกัน

ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน

3.2.2 ทักษะคิดต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ซึ่งแบ่งเป็น

3.2.2.1 รูปแบบที่เป็นทางการ

3.2.2.2 รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ หมายถึงความประสงค์ของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จะนำความรู้ทางศิลปะไปใช้ประโยชน์ โดยพิจารณาจากการค้นหาสารนิเทศทางศิลปะ ในรอบ 3 เดือน นับถึงวันตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 เป้าหมาย ดังนี้

1.1 เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจรวมถึงการติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหว การอ่าน ดู และเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีได้มุ่งหมายที่จะนำไปสร้างผลงานทางศิลปะอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.2 เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะรวมถึงการสร้างผลงานเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน หรือการผลิตผลงานทางศิลปะเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

1.3 เพื่อให้ตามเป้าหมาย 1.1 และ 1.2 รวมกันในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

2. ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน หมายถึง พฤติกรรมเกี่ยวกับการศึกษาและค้นคว้าสารนิเทศของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อจะใช้ประโยชน์

ในการเรียน และเพื่อค้นหาหาความรู้ตามความสนใจและความต้องการโดยปกติวิสัย

3. ทักษะคิดต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะหมายถึง ทำที่หรือความรู้สึกโดยรวมของนักศึกษาศิลปะที่มีต่อการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ และรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ

4. รูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะจำแนกออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ

4.1 รูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ หมายถึงการจัดดำเนินการอย่างเป็นแบบแผนเพื่อให้ผู้ใช้สารนิเทศสามารถเข้าถึงสารนิเทศที่ต้องการ ได้แก่การจัดห้องสมุดของสถาบัน การอภิปรายหรือบรรยายทางวิชาการภายใน และภายนอกสถาบัน สิ่งพิมพ์ประเภทเอกสาร ประกอบคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน เอกสารและตำรา นิตยภัณฑ์ หรือสถาบัน และแหล่งที่แสดงวิทยาการทางศิลปะ นิทรรศการศิลปะ ของจริง การประชุมทางวิชาการ รายการภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือวิทยุ

4.2 รูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ หมายถึงกิจกรรมการรับและถ่ายทอดสารนิเทศที่มีได้ตั้งใจจัดขึ้นอย่างเป็นแบบแผน ได้แก่การขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนนอกชั้นเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับศิลปิน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สนใจศิลปะ

5. นักศึกษาศิลปะ หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2532

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของสารนิเทศ

สารนิเทศหรือ Information (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2523 : 31-32) หมายถึง ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ ความรู้ที่มีผู้ถ่ายทอด หรือบันทึกไว้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น ในหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ รายงาน โสตทัศนวัสดุ เทป คอมพิวเตอร์ และบันทึกความรู้ในรูปแบบอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อื่นได้ทราบ ฉะนั้น สารนิเทศจึงมี 2 ลักษณะ คือ เนื้อหา และการประมวล เพื่อเผยแพร่ หรือถ่ายทอด เนื้อหาของสารนิเทศนั้นเกี่ยวข้องกับผลผลิตทางสติปัญญาของมนุษย์ การประมวลสารนิเทศเป็นวิธีการผลิต การส่ง การจัด การเก็บ การถ่ายทอด หรือเผยแพร่และ การทำสารนิเทศออกมาใช้

จากคำจำกัดความ จะเห็นว่าเนื้อหาของสารนิเทศกว้างขวางเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใดก็ได้ และอาจปรากฏในรูปใด ภาษาใดก็ได้ อาจปรากฏในรูปสิ่งพิมพ์หรือภาพวาด อาจถ่ายทอด หรือสื่อสารโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และระบบสื่อสารอื่น ๆ

เนื่องจากสารนิเทศเป็นทรัพย์สินที่มีประโยชน์ สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการกำหนด งบประมาณ การบริหารองค์การ การอำนวยความสะดวก และการฝึกอบรม สารนิเทศมีความสำคัญต่อ ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น บุคลากร เครื่องมือ เงินทุน และเทคโนโลยี สามารถนำมาประยุกต์กับองค์การ ในระดับต่าง ๆ ในสังคมได้ (Lytle. 1986 : 310) สารนิเทศจึงนับเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นหัวใจในการพัฒนาตัวบุคคล ในอันที่จะขัดเกลา เพิ่มพูนความรู้ สร้างกระบวนการรับรู้อย่าง มีเหตุผล อันจะเป็นผลถึงการพัฒนาประเทศโดยรวม นอกจากนี้สารนิเทศเป็นเสมือนหนึ่งมรดก ของสังคมที่มีการบันทึกไว้และถ่ายทอดไปยังอนุชนรุ่นหลัง สารนิเทศที่สะสมไว้จะช่วยเป็นแนวทาง แก้ปัญหาต่าง ๆ ในอนาคตได้ (สุชุม เจลยทรัพย์. 2531 : 42)

2. รูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศ

การเผยแพร่สารนิเทศแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือการเผยแพร่สารนิเทศที่เป็นทางการ และการเผยแพร่สารนิเทศที่ไม่เป็นทางการ

2.1 การเผยแพร่สารนิเทศที่เป็นทางการ หมายถึงการดำเนินการอย่างมีแบบแผน นับแต่การจัดหา การจัดระบบ และการจัดบริการสารนิเทศเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพรูปแบบที่เป็นทางการประกอบด้วย การเผยแพร่ผ่านทางห้องสมุด การอภิปรายหรือบรรยาย เอกสารประกอบคำบรรยาย เอกสารและตำรา นิทรรศน์ สถานัน การจัดนิทรรศการ การประชุมทางวิชาการ รายการภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุ

2.1.1 ห้องสมุด หมายถึงแหล่งสะสมและให้บริการสารนิเทศเพื่อส่งเสริม การเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัยตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจ คัดเลือก จัดหาสารนิเทศทุกรูปแบบ ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้ทั้งวัสดุตีพิมพ์ เช่นหนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ วารสาร จุลสาร หรือวัสดุไม่ตีพิมพ์ เช่นภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ เทปเสียง แผ่นเสียง สไลด์ ฟิล์มสตริป ไมโครฟิล์ม แผ่นโฆษณา แผนที่ รูปภาพและหุ่นจำลอง มีการจัดระบบวัสดุที่จัดหาเข้ามาให้สะดวก แก่การค้นหาและการใช้ เช่นใช้ตู้บัตรรายการหรือใช้ระบบอัตโนมัติ เพื่อให้บริการฐานข้อมูลประเภท วรรณคดี สารสนเทศ บรรณานุกรม เป็นต้น

2.1.2 การอภิปรายหรือบรรยายทางวิชาการภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา หมายถึงการจัดกิจกรรมที่มีการพูดเพื่อให้ความรู้ แสดงความคิดเห็น การวางแผนงาน หรือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่นการอภิปรายเพื่อระดมความคิดเห็นหลักสูตรศิลปบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร การบรรยายเรื่องแนวคิดการจัดนิทรรศน์กลางแจ้ง เป็นต้น

2.1.3 เอกสารประกอบคำบรรยาย หมายถึงเอกสารที่มีเนื้อหาอธิบายความรู้ ในวิชาหนึ่ง ๆ หรือใช้ประกอบเพื่อการศึกษาวิชานั้นของอาจารย์ผู้สอน เช่น เอกสารประกอบ คำบรรยายวิชาดนตรี เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ เป็นต้น

2.1.4 เอกสารและตำรา ได้แก่หนังสือที่แต่งเพื่อการสอน เนื้อเรื่องเป็นไปตามหลักสูตร ส่วนประกอบในเนื้อเรื่องแตกต่างไปจากหนังสือสารคดีวิชาการทั่วไป โดยอาจมีบทสรุป

แต่ละบท คำถามทบทวน แบบฝึกหัด โครงการฝึกฝนหรือทดลอง การเขียนเรื่องมุ่งให้เหมาะแก่ระดับผู้อ่านซึ่งต้องใช้ตำราใบสำหรับการเรียน การใช้ตำราเป็นอุปกรณ์การสอนอาจใช้ได้หลายลักษณะ เช่นใช้เป็นตำราพื้นฐาน สำหรับผู้เรียนเกี่ยวกับวิชาที่เรียน ใช้เป็นตำราร่วมกับตำราเล่มอื่น ๆ และใช้เป็นตำราเสริมหรือเพิ่มประสบการณ์นอกเหนือจากที่ผู้สอนอธิบายในชั้นเรียน

2.1.5 พิพิธภัณฑ์ เป็นสถานที่รวบรวมและบำรุงรักษาสิ่งมีค่าทางศิลป วัฒนธรรม และการศึกษาหลายสาขาวิชา จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าและการอนุรักษ์ ความรู้ที่รวบรวมไว้นี้ได้รับการจัดแสดงอย่างเป็นแบบแผน เช่นนิทรรศการ ตู้โชว์ ภาพยนตร์ สไลด์ เป็นต้น ผู้ชมต้องเดินทางไปยังสถานที่นั้น ๆ ด้วยตนเอง เนื่องจากไม่มีการอนุญาตให้นำออกนอกสถานที่ เว้นแต่การยืมระหว่างพิพิธภัณฑ์ด้วยกัน ตัวอย่างของพิพิธภัณฑ์สถาน เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ พิพิธภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา เป็นต้น

2.1.6 สถาบันหรือแหล่งแสดงวิทยาการ ได้แก่สถานที่ที่ใช้เผยแพร่และจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความเจริญและวิวัฒนาการของวิทยาการสาขาต่าง ๆ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เช่นศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สถาบันวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ หอศิลป์ หอภาพยนตร์ ห้องฉายจำลอง เป็นต้น สถาบันเหล่านี้เปิดให้ผู้สนใจเข้าใช้บริการได้โดยอาจมีเงื่อนไขบางประการ เช่นการเสียค่าบำรุงหรือค่าชมแตกต่างกันไปแล้วแต่วัตถุประสงค์ของการจัดและโอกาสที่เปิดให้ชม

2.1.7 การจัดนิทรรศการ ได้แก่วิธีการจัดแสดงโดยการนำวัสดุสิ่งของต่าง ๆ มาตั้งแสดงให้ผู้ดูได้เห็น ได้ฟัง ได้สัมผัสจับต้อง นับเป็นการเชื่อมโยงความคิดที่เป็นนามธรรม ให้ออกมาในรูปของรูปธรรม ประโยชน์ของนิทรรศการนอกจากใช้ในทางการศึกษาแล้วแม้ในด้านธุรกิจก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือโฆษณาจูงใจลูกค้าได้ เช่นนิทรรศการทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี การโชว์ของหน้าร้านค้า เป็นต้น

2.1.8 ของจริง เป็นแหล่งความรู้ที่ยังคงรูปตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นมา ของจริงที่ใช้ในการศึกษาทางศิลปะ ได้แก่วัตถุ ของตัวอย่าง ซากสิ่งต่าง ๆ สิ่งที่ปรากฏชัด งานศิลปะ บุคคล เช่นต้นไม้ พื้นดิน ทะเล ซากพืชหรือสัตว์ โบราณสถาน ปรากฏการณ์ธรรมชาติและผลงานของศิลปิน เป็นต้น

2.1.9 การประชุมทางวิชาการ เป็นวิธีการถ่ายทอดวิชาการโดยสมาชิกร่วมกันทางวิชาการหรือนักวิชาการมาร่วมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามหัวเรื่องที่กำหนดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือแนวทางในการปฏิบัติหรือตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ปัจจุบันนิยมจัดกันแพร่หลายทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน มีทั้งจัดสำหรับบุคลากรในหน่วยงานและบุคคลภายนอกผู้สนใจ เช่น การประชุมทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรม การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการออกแบบ เป็นต้น

2.1.10 ภาพยนตร์ เป็นสื่อซึ่งมีคุณค่าในการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ได้เป็นอย่างดีและมีความคงทนกว่าการเรียนรู้จากการบรรยาย ภาพยนตร์มีหลายประเภท เช่น ภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ เป็นต้น รวมทั้งที่สร้างเป็นธุรกิจศิลป์เพื่อการค้า เช่นภาพยนตร์เพื่อความบันเทิงซึ่งฉายตามโรงภาพยนตร์ต่าง ๆ เป็นต้น

2.1.11 โทรทัศน์ เสนอภาพและเสียงเพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง และวิชาการ เนื้อหาแต่ละรายการมากขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของสถานีซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โทรทัศน์เพื่อธุรกิจการค้า มุ่งทางด้านธุรกิจ การโฆษณากิจการและสินค้ารายการส่วนมากได้แก่บันเทิงสลับโฆษณา โทรทัศน์เพื่อการศึกษามุ่งหมายที่จะเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์แก่ผู้ชมทั่วไปทุกระดับ เช่นรายการข่าวสารความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรม สังคมวิทยา จิตวิทยา กฎหมาย การพัฒนาประเทศ ส่งเสริมและแนะนำความรู้ในอาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีโทรทัศน์เพื่อการสอนซึ่งจัดรายการสอนตามบทเรียน ในหลักสูตร

2.1.12 วิทยุ เป็นสื่อที่แพร่หลายไปกว้างและไกลที่สุด สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชั้น ทุกสถานที่ รายการวิทยุประกอบด้วยรายการข่าวสาร เช่นข่าวทั่วไป ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬา ข่าวในและนอกประเทศ เป็นต้น รายการเพื่อการศึกษา เช่นรายการวิทยุโรงเรียน รายการวิทยุของมหาวิทยาลัยเปิด เป็นต้น รายการเพื่อความรู้ในระบบนอกโรงเรียน เช่น การสอนภาษา การส่งเสริมอาชีพ และรายการบันเทิง เช่นรายการเพลง ละคร นิทาน ดนตรี เป็นต้น

2.2 การเผยแพร่สารนิเทศที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่การเผยแพร่หรือแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคล หรือสร้างกลุ่มบุคคลโดยไม่มีระเบียบแบบแผนที่แน่นอน ถือความสะดวกและโอกาสเป็นสำคัญเช่นการขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนนอกชั้นเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้รู้

หรือผู้ที่สนใจเฉพาะด้าน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน หรือกลุ่มสนใจ

3. การศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากรเดิมเป็นโรงเรียนในสังกัดของกองประณีตศิลปกรรม ชื่อโรงเรียนประณีตศิลปกรรม ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2477 เพื่ออบรมและฝึกหัดวิชาจิตรกรรมและประติมากรรม ให้แก่ข้าราชการและคนหนุ่มในสมัยนั้น โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ต่อมาในปี 2480 โรงเรียนประณีตศิลปกรรมได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนศิลปากร แผนกช่าง"

การจัดตั้งโรงเรียนประณีตศิลปกรรม ซึ่งเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนศิลปากรในภายหลังนั้น ศาสตราจารย์ ศิลป นิระศรี ศิลปินชาวอิตาลีที่มีชื่อเสียงสมัยนั้นเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2486 โรงเรียนศิลปากรได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากรในระยะแรกยังไม่ได้แยกออกเป็นคณะเช่นปัจจุบัน เรียกรวมกันว่าคณะจิตรกรรมและประติมากรรม มีศาสตราจารย์ศิลป์ นิระศรี เป็นคณบดีคนแรก หลักสูตรการศึกษา 5 ปี การศึกษาในระยะนี้เน้นหนักทางด้านปฏิบัติ การศึกษาจากวิธีการสร้างงานศิลปะของศิลปินในประเทศตะวันตก วิชาที่มีการเรียนการสอนจะเป็นวิชาในเชิงปฏิบัติเกือบทั้งสิ้น เช่นวิชาจิตรกรรม ประติมากรรม วิชาวาดเส้น วิชากายวิภาค วิชาองค์ประกอบศิลป์ ส่วนวิชาที่เป็นเชิงวิชาการมีเพียงวิชาสุนทรียศาสตร์ และวิชาทฤษฎีศิลป์เท่านั้น แนวการสร้างสรรคงานศิลปะเน้นถึงความสามารถส่วนบุคคลมากกว่าการค้นคว้าหาความรู้จากประสบการณ์ภายนอก วิธีการสอนจะเป็นการถ่ายทอดจากตัวผู้สอนสู่นักศึกษาโดยตรง

ต่อมาในปี พ.ศ.2498 มหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะสถาปัตยกรรมไทยและคณะโบราณคดีขึ้น สำหรับคณะสถาปัตยกรรมไทยภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขึ้นแรกมีหลักสูตรการศึกษา 3 ปี ในปี พ.ศ.2500 จึงขยายถึงขั้นปริญญา 5 ปี ส่วนคณะโบราณคดีมีหลักสูตรการศึกษา 3 ปี ต่อมาได้ขยายเป็นปริญญา 4 ปี ในปี พ.ศ.2499 ได้ตั้งคณะมัณฑนศิลป์ขึ้นรวมเป็น 4 คณะ ปัจจุบันทั้ง 4 คณะตั้งอยู่บริเวณถนนหน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร คณะโบราณคดีมีหลักสูตรการเรียนการสอนเน้นหนักไปทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภาษาศาสตร์ ส่วนคณะจิตรกรรม

ประติมากรรม และภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะมัณฑนศิลป์ เน้นหนักไปทางด้านศิลปะ โดยที่แต่ละคณะแยกออกเป็นภาควิชาต่าง ๆ ดังนี้

3.1 คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ แยกออกเป็น 5 ภาควิชา ได้แก่

3.1.1 ภาควิชาจิตรกรรม เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการวาดเส้น ระบายสี เช่นเทคนิคในการเขียนสีน้ำ สีฝุ่น สีน้ำมัน เป็นต้น และการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมชั้นสูง

3.1.2 ภาควิชาประติมากรรม เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วย ปั้น สลัก โดยฝึกหัดให้ปฏิบัติด้วยดินเหนียว กระจกแข็ง ไม้ หิน พลาสติก โลหะ เป็นต้น และการสร้างสรรค์งานประติมากรรมชั้นสูง

3.1.3 ภาควิชาภาพพิมพ์ เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการสร้างงานศิลปะด้านภาพพิมพ์ โดยการใช้แม่พิมพ์และเทคนิคการพิมพ์ต่าง ๆ เช่นการพิมพ์จากแม่พิมพ์ไม้ แม่พิมพ์กระดาษ แม่พิมพ์ Silk Screen แม่พิมพ์หิน แม่พิมพ์โลหะ เป็นต้น และการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์ชั้นสูง

3.1.4 ภาควิชาศิลปะไทย เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการสร้างสรรค์งานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ซึ่งเป็นการแสดงออกในรูปของงานศิลปะประเภทต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม หรือประติมากรรม หรือภาพพิมพ์

3.1.5 ภาควิชาทฤษฎีศิลปะ เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการวัดผลในรายวิชาทฤษฎีศิลปะต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์งานศิลปะ การสื่อความหมาย ทฤษฎีการสร้างสรรค์ เป็นต้น และรับผิดชอบในการสอนรายวิชาศิลปะให้แก่ทุกภาคในคณะด้วย (คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. 2532 : 58 - 66)

3.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แยกออกเป็น 4 ภาควิชา ได้แก่

3.2.1 ภาควิชาสถาปัตยกรรม เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบ การออกแบบสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมกับธรรมชาติแวดล้อม แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม และการเขียนโครงการเพื่อการออกแบบสถาปัตยกรรม

3.2.2 ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการเขียนแบบ การแสดงแบบ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย และฝึกปฏิบัติภาคสนาม การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม

3.2.3 ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยวัสดุและการก่อสร้าง คณิตศาสตร์ กำลังวัสดุ การก่อสร้างอาคาร โครงสร้าง อุปกรณ์อาคารและการก่อสร้างแบบ อุตสาหกรรม

3.2.4 ภาควิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการวางผังบริเวณ ภูมิสถาปัตยกรรม ฝึกปฏิบัติภาคสนามการพัฒนารชุมชน สังคมและเศรษฐกิจในการออกแบบ สถาปัตยกรรม ออกแบบชุมชนเมือง ผังเมือง เคหะสังเคราะห์ การศึกษาทางภูมิสถาปัตยกรรมและการวางผังเมือง (คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. 2532 : 69 - 72)

3.3 คณะมัณฑนศิลป์ แยกออกเป็น 5 ภาควิชา ได้แก่

3.3.1 ภาควิชาการออกแบบภายใน เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบภายใน การออกแบบเครื่องเรือน การก่อสร้าง วัสดุอุปกรณ์การตกแต่ง เทคนิคการตกแต่ง การแสดงแบบ หลักปฏิบัติวิชาชีพด้านการตลาดและการประมาณราคา ประวัติศาสตร์การตกแต่งภายในและเครื่องเรือน

3.3.2 ภาควิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบนิเทศศิลป์ การสร้างภาพประกอบ การออกแบบและจัดตัวอักษร หลักการโฆษณา วาดเส้นสร้างสรรค์และการถ่ายรูป

3.3.3 ภาควิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ การออกแบบผลิตภัณฑ์ กายภาพวิเคราะห์ วัสดุผลิตภัณฑ์ การเขียนแบบ วิธีการผลิต และการตลาด

3.3.4 ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบจิตรกรรม ตกแต่ง การออกแบบประติมากรรมตกแต่ง การออกแบบภาพพิมพ์ และศิลปะประเพณี

3.3.5 ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา เปิดสอนวิชาที่ว่าด้วยการออกแบบและผลิตเครื่องเคลือบดินเผา ทั้งเพื่องานอุตสาหกรรมและการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะทางเครื่องเคลือบดินเผา (คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. 2532 : 100 - 114)

จากหลักสูตรการเรียนการสอนศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากรในปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่าการศึกษาค้นคว้าความรู้จากวิทยาการอื่น ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากขึ้น การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะมิได้จำกัดอยู่ที่ความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว

แต่ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้แนวคิดมากขึ้น นักศึกษาต้องค้นคว้าด้วยตัวเอง จากการศึกษาลักษณะนี้ จึงทำให้นักศึกษาศิลปะในปัจจุบันนี้จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้จากข่าวสารหรือข้อมูลจากทั่วโลก มาประกอบการศึกษาด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย พบว่า ไม่มีการทำวิจัยถึงการใช้ สารนิเทศทางศิลปะโดยตรง แต่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ควรกล่าวถึงดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาการใช้สารนิเทศในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา 2 เรื่อง คือ ในปี พ.ศ. 2530 พรทิพย์ สุวันทารัตน์ (2530 : 68 - 73) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ใช้แหล่งทรัพยากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชในระดับมากได้แก่ เอกสารการสอนชุดวิชา เทปตลับประกอบเอกสารการสอนชุดวิชา ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติเอกสารการสอนชุดวิชา นอกนั้นใช้ในระดับน้อย และน้อยที่สุด ส่วนแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ที่บัณฑิตใช้ในระดับมาก ได้แก่ ความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ส่วนตัว ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้จากการสนทนากับเพื่อนร่วมงาน และจากการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ นอกนั้นใช้ในระดับน้อยและน้อยที่สุด บัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชต่างสาขาวิชาใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัย และใช้แหล่งสารนิเทศอื่นแตกต่างกัน บัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกัน ใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัย และใช้แหล่งสารนิเทศอื่นแตกต่างกัน บัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน จะใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยและใช้แหล่งสารนิเทศอื่นแตกต่างกัน และในปีเดียวกัน ละออง แก้วเกาะจาก (2530 : 38-39) ศึกษาแหล่งสารนิเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ สภาการศึกษาไทย เพื่อบ่งชี้รูปแบบสารนิเทศเพื่อการศึกษาที่นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพประกอบการเรียน และทดสอบสมมติฐานว่านักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีเจตคติในเชิงนิยมคุณค่าของสารนิเทศต่างกัน จะใช้สารนิเทศเพื่อการศึกษาในปริมาณที่ต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการรับสารนิเทศเพื่อ

การศึกษาที่นักศึกษายาบาลใช้ซึ่งเป็นรูปแบบทางการคือ การศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดของสถาบัน การศึกษา จากเอกสารประกอบคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหรือ ตำราที่จัดหาเอง การศึกษาค้นคว้าจากแผนการพยาบาลผู้ป่วย การฟังวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ ส่วน รูปแบบที่ไม่เป็นทางการที่นักศึกษายาบาลนิยมใช้มากที่สุดคือ การสนทนา หรือทบทวนวิชา กับเพื่อน รูปแบบการรับสารนิเทศเพื่อการศึกษาที่นักศึกษายาบาลใช้มากที่สุดคือ การศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุด ของสถาบัน จากเอกสารประกอบคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน และจากเอกสารหรือตำราที่จัดหา มาเอง นักศึกษายาบาลที่มีเจตคติในเชิงนิยมคุณค่าของสารนิเทศมาก และนักศึกษายาบาลที่มี เจตคติในเชิงนิยมคุณค่าของสารนิเทศน้อย ใช้สารนิเทศเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

4.2 การศึกษาบริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ ซึ่งเป็น แหล่งสารนิเทศทางศิลปะมี 1 เรื่อง คือ จิรัชนิ วงศ์สุวรรณ (2525 : 58 - 63) ศึกษาบริการ ห้องสมุดที่ให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้คือนักศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าห้องสมุดมีความสำคัญมากในการศึกษาค้นคว้า ความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุดมากกว่า สัปดาห์ละครั้ง บริการที่นิยมใช้มากที่สุดคือ บริการยืม-คืนหนังสือและวัสดุการอ่านนักศึกษามีปัญหา เกี่ยวกับห้องสมุดคับแคบ โต๊ะ เก้าอี้ไม่เพียงพอ ผู้ใช้ห้องสมุดคุยเสียงดัง เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ และอยู่ไม่ประจำที่ บริการไม่ทันใจ สำหรับผลการวิเคราะห์ความพอใจ พบว่า นักศึกษาพอใจระดับมาก ในด้านการเดินทางมาใช้ห้องสมุด น้ำดื่ม การตกแต่งห้องสมุด นักศึกษาพอใจระดับปานกลางด้านบริการ ยืม-คืนหนังสือ บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า บริการหนังสือสำรอง บริการแนะนำการเขียน ภาคนิพนธ์ บริการรวบรวมบรรณานุกรม บริการตรวจชำระวารสาร บริการใส่ตักคนวัสดุ บริการถ่ายเอกสาร บริการบทความทางวิชาการ กฎเกณฑ์ห้องสมุด ตำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ การจัดหนังสือบนชั้น เวลาเปิด-ปิดห้องสมุด นักศึกษาพอใจระดับน้อยในด้านบริการจองหนังสือ บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด บริการวารสาร นิทรรศการ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ครัวภัณฑ์ และใส่ตักคนวัสดุ

4.3 เพซี่ (Pacey. 1982 : 35-38) ศึกษาการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาศิลปะใน โรงเรียนเพรสตันโพลิเทคนิค (Preston Polytechnic) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาศิลปะใช้ ห้องสมุดในฐานะที่เป็นแหล่งของรูปภาพ ตัวอย่างและแรงบันดาลใจ ข้อเขียนมีความสำคัญรองลงมา

นักศึกษาศิลปะจะใช้ห้องสมุดในแง่วิชาการ เพื่อต้องการค้นประวัติศาสตร์ศิลป์ในวิชาที่เรียนเท่านั้น การค้นสารนิเทศของนักศึกษาศิลปะเป็นเพียงการมองผ่าน ๆ หรือเดินดูสารนิเทศทั่ว ๆ ไป เพื่อจะพบสิ่งที่ไม่คาดหวังแต่จะเป็นประโยชน์หรือจุดจินตนาการในการสร้างสรรค์งานที่ได้รับมอบหมาย ให้ทำ ส่วนภาพยนตร์และเทปโทรทัศน์นั้น นักศึกษาศิลปะมีความจำเป็นต้องใช้มากในการออกแบบงานศิลปะ เดย์ และแมกโดเวล (Day and McDowell. 1984 : 39-41) ได้ศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาศิลปะและการออกแบบของโรงเรียนนิวคาสเซิล โปลิเทคนิค (Newcastle Polytechnic) ผลการวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านการสร้างสรรค์ผลงาน กับนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านวิชาการโดยตรง นักศึกษากลุ่มแรกจะมีความเป็นอิสระในการศึกษามากกว่า คือมีความต้องการสารนิเทศอย่างกว้าง ๆ นักศึกษากลุ่มนี้จะใช้ห้องสมุดน้อยที่สุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษากลุ่มที่สอง จะได้รับการมอบหมายงานอย่างมีรูปแบบที่แน่นอน เช่น ได้รับรายชื่อหนังสือที่ต้องอ่านอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษากลุ่มนี้จะใช้ห้องสมุดมาก แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาทั้งสองกลุ่มก็เข้าใช้ห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งใช้แบบสอบถามสำรวจลักษณะการใช้สารนิเทศของนักศึกษา ศิลปะกลุ่มตัวอย่าง และประเมินทัศนคติของนักศึกษาเหล่านั้นต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ที่นักศึกษาได้สัมผัส แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาหาค่าสถิติและวิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2532 จาก 3 คณะคือ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยใช้คณะและชั้นปีเป็นชั้นแบ่ง ขั้นตอนในการดำเนินการมีดังนี้

1.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยตารางสำเร็จของเครจจ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 606-610) ปรากฏว่าได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำประมาณ 278 คน

2.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจริงในแต่ละคณะและชั้นปี ปรากฏตามตาราง 1 จำนวนนักศึกษารวมทั้งหมดเป็น 320 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเช่นนี้ เพื่อให้ได้ตัวเลขในตาราง ที่เป็นสัดส่วน เพื่อความเหมาะสมในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะและชั้นปี

คณะ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม
	N	S	N	S	N	S	N	S	S
คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์	51	20	52	20	46	20	49	20	80
คณะมัณฑนศิลป์	143	40	152	40	138	40	217	40	160
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	52	20	45	20	42	20	37	20	80
รวม	246	80	249	80	288	80	303	80	320

หมายเหตุ N คือ จำนวนประชากรในแต่ละชั้นปี

S คือ จำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ประกอบด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพส่วนตัวของนักศึกษาศิลปะ และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

โดยมีขั้นตอนการสร้างและรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานการณ์ภาพส่วนตัวของนักศึกษาศิลปะ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ
คณะที่สังกัด ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน

แบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) สัมภาษณ์นักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เกี่ยวกับลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน เพื่อนำมา
รวบรวมเป็นแบบสอบถาม
- 2) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่สอนศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากร
เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาของข้อคำถามครอบคลุมลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะใน
ชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 3) กำหนดค่าน้ำหนักปริมาณการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ใช้มากที่สุด	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำทุกวันหรือแทบทุกวัน
ใช้มาก	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณสัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
ใช้ปานกลาง	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณสัปดาห์ละครั้งหรือน้อยกว่า
ใช้น้อย	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณเดือนละ 1 - 2 ครั้ง
ใช้น้อยที่สุด	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำน้อยกว่าเดือนละครั้งหรือไม่ทำเลย
- 4) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อตรวจ
แก้ไขความถูกต้องก่อนนำไปทดลอง
- 5) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 ที่
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อนำไปปรับปรุงก่อนใช้จริง
- 6) ปรับปรุงแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยแก้ไขภาษาและส่วนที่ใช้ให้มีความชัดเจน
และครอบคลุมเนื้อหามากยิ่งขึ้น รวมทั้งนำความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาสร้างเป็น

ข้อคำถามใหม่อีก 4 ข้อ รวมกับของเดิมซึ่งมีเพียง 12 ข้อ รวมทั้งหมดเป็น 16 ข้อ แล้วนำไปให้ คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจเพื่อให้เห็นชอบ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

แบบสอบถามตอนที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ดี
- 2) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและเครื่องมือที่มีผู้ทำไว้เกี่ยวกับทัศนคติ เช่น ละออง แก้ว เกาะจาก (2530 : 14) บุญทิวา สุขสงเคราะห์ (2530 : 45) และ วันทนา พานทัต (2530 : 32)
- 3) สร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยกำหนดน้ำหนักมาตราส่วนประมาณค่าของความรู้สึกต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	4 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน
เห็นด้วยเป็นบางส่วน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน

- 4) ให้คณะกรรมการตรวจแก้ไขความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนนำไปทดลองใช้กับ นักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากรกลุ่มที่มีใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับตอบแบบสอบถามลักษณะ การใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามดังนี้

4.1) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติ โดยใช้ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 เปอร์เซ็นต์ ข้อใดมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า ค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะตัดออกไป ปรากฏว่าจากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ จึงได้แก้ไขข้อความในข้อคำถามใหม่ให้เหมาะสม แล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจเพื่อให้เห็นชอบ คณะกรรมการฯ ได้ตัดข้อคำถามออกจำนวน 1 ข้อ คงเหลือเพียง 20 ข้อ

4.2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี α - Coefficient ของ ครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) เฉพาะฉบับที่มีข้อความที่คัดไว้แล้ว ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.83

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 320 ชุด แยกตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ จำนวน 80 ชุด คณะมัณฑนศิลป์ จำนวน 160 ชุด และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 80 ชุด ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะและ รวบรวมคืนด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยจะตรวจสอบแบบสอบถามทันทีที่ได้รับคืน ถ้าฉบับใดไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัย จะขอให้นักศึกษาทำใหม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำระหว่างวันที่ 7 - 21 ธันวาคม พ.ศ.2532 ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้ง 320 ฉบับ ครบตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด พบว่า มีความสมบูรณ์ทั้ง 320 ฉบับ
- 2) สำหรับแบบสอบถามลักษณะการใช้สารสนเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน นำคำตอบมา แจกแจงความถี่เพื่อหาคะแนนเฉลี่ย ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ F
- 3) สำหรับแบบสอบถามที่สนใจคือต่อรูปแบบการเผยแพร่สารสนเทศทางศิลปะ นำมาตรวจ ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะโดยใช้ t-test เปรียบเทียบกลุ่มสูง(25%)และกลุ่มต่ำ(25%) (Edwards. 1952 : 152)

$$t = \frac{x_H - x_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติ t

x_H แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง

x_L แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ

s_H^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง

s_L^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนคนในกลุ่มคะแนนสูง

n_L แทน จำนวนคนในกลุ่มคะแนนต่ำ

3) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติ ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum s^2$, แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

s^2 , แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

4) ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

5) ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 จำแนกตามคณะและชั้นปี โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two Way Analysis of Variance)

6) ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 จำแนกตามเป้าหมายการใช้สารนิเทศ โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

7) สถิติทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้ Newman Keuls test ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 113)

$$W = q(\alpha; r, df) \left(\sqrt{\frac{MS_E}{n_i}} \right)$$

เมื่อ q แทนค่าที่ได้จากตาราง Studentized range statistics

MS_E แทนความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n_i แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2532 จาก 3 คณะคือ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวนรวม 320 คน โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ จำนวนนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรดังกล่าว ปรากฏในตาราง 2 ตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 2 จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะจำแนกตามชั้นปี

คณะ	คณะจิตรกรรมฯ	คณะมัณฑนศิลป์	คณะสถาปัตย์ฯ
ชั้นปีที่ 1	20	40	20
ชั้นปีที่ 2	20	40	20
ชั้นปีที่ 3	20	40	20
ชั้นปีที่ 4	20	40	20
รวม	80	160	80

1.1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี ตาราง 2 แสดงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มีชั้นปีละ 20 คน รวม 80 คน นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ มีชั้นปีละ 40 คน รวม 160 คน และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีชั้นปีละ 20 คน รวมเป็น 80 คน

ตาราง 3 จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะจำแนกตามเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

นักศึกษาแต่ละคณะ	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
คณะจิตรกรรมฯ	6	29	45
คณะมัณฑนศิลป์	24	60	76
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	12	33	35
รวม	42	122	156

หมายเหตุ เป้าหมายที่ 1 เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ (เช่น ติดตามข่าวคราว ความเคลื่อนไหวของวงการ อ่านสิ่งพิมพ์ ดูรายการ หรือเข้าร่วมกิจกรรม แต่ไม่ได้มุ่งจะนำความรู้ไปสร้างผลงานศิลปะ ในรูปของการผลิตชิ้นงาน ทางศิลปะ)

เป้าหมายที่ 2 เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (มุ่งหมายที่จะนำ ความรู้ไปผลิตชิ้นงานทางศิลปะ ทั้งเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน หรือ เพื่อวัตถุประสงค์อื่นรวมการร่วมผลิตกับคนอื่น ๆ ด้วย)

เป้าหมายที่ 3 ค้นคว้าเพื่อใช้ตามเป้าหมายข้างบนทั้งสองเป้าหมายในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะและเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 6 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 29 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 45 คน นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 24 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 60 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 76 คน นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 12 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 33 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 35 คน เมื่อพิจารณารวมทุกคณะจะเห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คณะ มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 42 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 122 คน และเป้าหมายที่ 3 จำนวน 156 คน

ตาราง 4 จำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นปี จำแนกตามเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

นักศึกษาแต่ละชั้นปี	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
ชั้นปีที่ 1	13	32	35
ชั้นปีที่ 2	10	29	41
ชั้นปีที่ 3	9	32	39
ชั้นปีที่ 4	10	29	41
รวม	42	122	156

1.3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 จำนวน 13 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 32 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 35 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 10 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 29 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 41 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 จำนวน 9 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 32 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 39 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 จำนวน 10 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 29 คน เป้าหมายที่ 3 จำนวน 41 คน รวมแล้วนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ชั้นปี มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 จำนวน 42 คน เป้าหมายที่ 2 จำนวน 122 คน และเป้าหมายที่ 3 จำนวน 156 คน

2. ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันและการเปรียบเทียบลักษณะการใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประมวลแหล่งสารนิเทศทางศิลปะที่นักศึกษาศิลปะใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ 16 ประเภท ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเสนอตามลำดับของแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ที่ละประเภทดังต่อไปนี้

1. หนังสือทางศิลปะภาษาไทย
2. หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ
3. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย
4. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ
7. สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย
8. สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ
9. รูปภาพ รูปปั้น ของจริง
10. แผนที่และแผนผัง
11. ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์
12. สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ
13. รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง
14. การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ
15. การเข้าชมนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป พิพิธภัณฑ์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ
16. การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

เนื่องจากข้อมูลที่จะนำเสนอลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะแสดงค่าฐานนิยม

(Mode = M) และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในตารางเดียวกันนี้ผู้วิจัยจึงถือโอกาสเสนอผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ F - test ไปพร้อมกันเสียทีเดียว เป็นการลดความซ้ำซ้อนในการเสนอค่าเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่ง โดยจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ (ตาราง 5 - 52)

สำหรับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ F-test ถ้าข้อใดผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls test) ซึ่งจะเสนอไว้ในภาคผนวก ข ค และ ง ตามลำดับ

2.1 ลักษณะการใช้และการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ วิเคราะห์โดยใช้ค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าสถิติ (F-test) จำแนกตามคณะ

ตาราง 5 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
1. หนังสือทางศิลปะภาษาไทย							
1.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	3	2.91	3	2.75	1.3	2.63	.97
1.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือ ตอนที่สนใจ	4	3.81	4	3.68	4	3.53	1.38
1.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	3	2.88	3	2.84	2.3	2.51	2.20
1.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.03	3	3.24	3	3.24	.88
1.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.03	5	3.82	4	3.68	1.56
1.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.70	3	3.05	3	2.69	3.18 *
1.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	3	3.63	4	3.60	3	3.04	6.96 **
1.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.19	1	2.44	1	1.88	5.47 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.1 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ

ตาราง 5 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.03$, $M = 5$) ใช้วิธีนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.82$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.68$, $M = 4$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ เรียงลำดับการใช้จากน้อยที่สุดดังนี้ นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.88$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.19$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.44$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะของนักศึกษาทั้งสามคณะด้วยวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.63$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.60$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.44$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.19$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.05$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.69$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจวิธีอ่านผ่าน ๆ และวิธีดูเฉพาะภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 1)

ตาราง 6 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ
ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	

2. หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ								
2.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	1	1.96	1.3	2.59	1	2.23	7.13	***
2.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือ ตอนที่สนใจ	3	2.61	3,4	3.08	3	2.91	3.80	*
2.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	1,3	2.33	3	2.67	1	2.34	2.84	
2.4 อ่านผ่าน ๆ	1	2.72	3	3.19	3	2.89	3.75	*
2.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.51	5	4.29	5	4.25	1.64	
2.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3,4	3.17	4	3.51	3	3.10	3.23	*
2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	5	4.04	5	3.91	4	3.43	6.70	**
2.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.38	1	2.81	1	2.10	8.09	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.2 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ
 ตาราง 6 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยเรียงลำดับการใช้มากที่สุดดังนี้ นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.51$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.29$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 4.25$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมีสองวิธีคือ วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่มน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.96$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.59$, $M = 1,3$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.10$, $M = 1$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วย วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ ด้วยวิธีของนิวแมน คูลส์พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.59$) ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่มมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.23$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.96$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.81$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.38$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลส์พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.04$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.91$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.43$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ ด้วยวิธีของนิวแมน คูลส์ พบว่านักศึกษาทั้งสามคณะมีการใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.08$) ใช้วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.61$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.91$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.19$) ใช้วิธีอ่านผ่าน ๆ มากกว่านักศึกษา คณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.72$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X}=2.89$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้น ปริมาณการใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ และวิธีดูเฉพาะภาพของนักศึกษาศิลปะ ทั้งสามคณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 2)

ตาราง 7 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ คณะมัณฑนศิลป์ คณะสถาปัตย์ฯ						F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	

3. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ							
ภาษาไทย							
3.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม	3	3.26	3	3.20	3	2.82	3.12 *
3.2 อ่านเฉพาะบทความหรือ ตอนที่สนใจ	4	3.71	4	3.66	5	3.46	1.44
3.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	3	2.81	3	2.97	3	2.48	3.88 *
3.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.01	3	3.23	3	3.14	.88
3.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.10	4	3.81	4,5	3.53	5.26 **
3.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.66	3	2.98	3	2.58	3.52 *
3.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	3	3.44	3,4	3.28	3	2.58	11.42 ***
3.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.95	1	2.35	1	1.65	9.60 ***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.3 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารศิลปะภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 7 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.10$, $M = 5$) ใช้วิธีนี้มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.81$, $M = 4$) และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 3.53$, $M = 4,5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 1.65$, $M = 1$) ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.95$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.35$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วย วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ทีละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.44$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.28$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 2.58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.35$) ใช้ วิธีถ่ายภาพบางภาพ มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.95$) และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 1.65$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้ วิธีดูเฉพาะภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.10$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 3.53$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.81$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ทีละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.20$) ใช้ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 2.82$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.26$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษา

คณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.97$) ใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=2.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.81$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.98$) ใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X}= 2.58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.66$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ และวิธีอ่านผ่าน ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 3)

ตาราง 8 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
4. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ							
ภาษาต่างประเทศ							
4.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม	1	2.04	1	2.52	1	2.19	4.51 *
4.2 อ่านเฉพาะบทความหรือ ตอนที่สนใจ	3	2.38	4	3.03	3,4	2.77	7.16 ***
4.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	1	2.19	3	2.59	1	2.08	5.93 **
4.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.10	3	3.25	3	2.93	1.78
4.5 ดูเฉพาะภาพ	4,5	4.28	5	4.22	5	3.90	3.81 *
4.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	4	3.05	3	3.29	3	2.89	2.69
4.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	4,5	3.71	5	3.72	3	3.10	7.96 ***
4.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.36	2	2.49	1	1.92	5.33 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.4 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 8 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, $M = 4,5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.22$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.90$, $M = 5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ และวิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.92$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.49$, $M = 2$) ส่วนนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่มน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.04$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.03$) ใช้วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.77$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.72$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.71$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.58$) ใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.19$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.08$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.49$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.36$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม และวิธีดูเฉพาะภาพ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ

ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.52$) ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษา คณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.19$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.28$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.22$) ใช้วิธีดู เฉพาะภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีอ่านผ่านๆ และวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 4)

ตาราง 9 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทย
ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย							
5.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	3	3.27	3	2.91	3	2.73	3.89 *
5.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอน ที่สนใจ	5	3.94	5	3.97	5	3.73	1.36
5.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	1	2.37	3	2.60	1	1.96	7.30 ***
5.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.01	3	3.34	3	3.09	2.53
5.5 ดูเฉพาะภาพ	3,5	3.29	3	3.13	3	2.96	1.34
5.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.00	1	2.17	1	2.08	.62
5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1	2.42	1	2.37	1	1.85	5.14 **
5.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.67	1	1.93	1	1.59	2.83

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.5 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 9 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ โดยที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.97$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.94$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.73$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.59$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.67$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 1.93$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.60$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.37$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.96$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.42$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.37$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับวิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.27$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.91$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.73$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 5)

ตาราง 10 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ							
6.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	1	1.75	1	2.21	1	1.94	4.05 *
6.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ	1	2.23	3	2.66	1	2.44	3.28 *
6.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ	1	1.96	1	2.21	1	2.00	1.55
6.4 อ่านผ่าน ๆ	1	2.34	1	2.66	1	2.29	2.82
6.5 ดูเฉพาะภาพ	3	3.29	4	3.15	3	2.65	5.34 **
6.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.04	1	2.40	1	1.92	4.59 *
6.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1	2.47	1	2.57	1	1.92	6.45 **
6.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.69	1	2.10	1	1.64	4.65 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.6 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ
ตาราง 10 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาคณะ
จิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, $M = 3$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} =$
 3.15 , $M = 4$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.65$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่
นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่น คือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ
ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.64$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.69$,
 $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.10$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์
ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดูเฉพาะภาพ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ
ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.29$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์
($\bar{X} = 3.15$) ใช้วิธีดูเฉพาะภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.65$) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.57$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} =$
 2.47) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.92$) อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ วิธีอ่านเฉพาะหัว
ข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบ
ว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.20$) ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ
($\bar{X} = 1.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.94$)
มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์
($\bar{X} = 2.66$) ใช้วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.23$)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.44$) มีการใช้วิธีนี้
แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.40$)
ใช้วิธีคัดลอกหรือร่างภาพมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.04$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ

($\bar{X} = 1.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.10$)

ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพ มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.69$) และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ

($\bar{X} = 1.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีบันทึกย่อ

หรือคัดลอกข้อความที่สนใจ และวิธีอ่านผ่าน ๆ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง

แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 6)

ตาราง 11 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
7. สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของ ศิลปินไทย							
7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม	5	4.38	5	4.12	4,5	3.67	8.09 ***
7.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ	5	3.55	5	3.42	3	3.31	.63
7.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความรู้สึก	5	3.87	4	3.78	5	3.66	.59
7.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ	2	2.75	2	2.66	1	2.33	2.46
7.5 อ่านผ่าน ๆ	1	2.31	3	3.65	3	2.66	2.20
7.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.37	1	2.50	1	2.22	1.29
7.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ	4,5	3.04	3	2.76	1	2.35	4.95 **
7.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.16	1	2.26	1	1.86	2.46

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.7 ลักษณะการใช้สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 11 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.12$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.67$, $M = 4,5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.86$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.26$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.38$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.12$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.04$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.76$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.35$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 7)

ตาราง 12 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สื่อบันทึกการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ คณะมัณฑนศิลป์ คณะสถาปัตย์ฯ						F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
8. สื่อบันทึกการรศการศิลปะของ ศิลปินต่างชาติ							
8.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม	5	4.59	5	4.15	5	3.58	18.15 ***
8.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของ ศิลปินที่ชอบ	5	3.94	4	3.47	3,4	3.23	6.09 **
8.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ ตรงกับควมสนใจ	5	4.04	4	3.62	3,4,5	3.38	5.48 **
8.4 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความตอนที่น่าสนใจ	1	2.67	2	2.55	1	2.38	1.02
8.5 อ่านผ่าน ๆ	1,3	2.59	3	2.52	3	2.53	.09
8.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.61	3	2.66	1	2.27	2.46
8.7 ถ่ายเอกสารภาพที่น่าสนใจ	5	3.43	4	3.10	1	2.30	14.82 ***
8.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.17	1	2.41	1	1.84	5.05 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.8 ลักษณะการใช้สื่อบันทึกนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติในชีวิตประจำวันของ นักศึกษาศิลปะ ตาราง 12 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพ ภายในเล่ม โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.15$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.58$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.84$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.41$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบันทึกนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม และวิธีถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.59$) ใช้วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่มมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.15$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.58$) โดยที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.15$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.43$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.10$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารภาพที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.30$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.94$) ใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.47$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.23$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.04$) ใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.62$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.41$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.84$) ส่วนนักศึกษาคณะ

จิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.17$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 8)

ตาราง 13 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
9. รูปภาพ รูปปั้น ของจริง							
9.1 ดู พิจารณา สิ่งเกิดตาม							
ความสนใจ	5	4.46	5	4.10	3	3.42	22.42 ***
9.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	3	3.29	3	2.83	2	2.29	12.68 ***
9.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.86	3	2.73	1	2.19	6.82 **
9.4 ถ่ายภาพ	1	2.43	1	2.56	1	2.15	2.70
9.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.51	1	1.68	1	1.63	.64

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.9 ลักษณะการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 13 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.46$, $M = 5$) ใช้วิธีนี้มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.10$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.42$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่น คือ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.51$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.63$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 1.68$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริงของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ และวิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่จะวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.46$) ใช้วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.10$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.42$) โดยที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.10$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.42$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.29$) ใช้วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.83$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.29$) โดยที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.83$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.29$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.86$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.73$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีถ่ายภาพ และวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 9)

ตาราง 14 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้แผนที่และแผนผัง
ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
10. แผนที่และแผนผัง							
10.1 ดู นิจรรณา สิ่งเกิดตาม							
ความสนใจ	1,2	2.51	3	2.90	3	3.08	3.97*
10.2 ดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ	3	2.82	4	3.04	3	3.17	1.45
10.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	1	2.05	1	2.43	3	2.40	2.78
10.4 ดูผ่าน ๆ	1	2.46	2	2.65	3	2.73	.95
10.5 คัดลอกข้อความหรือร่าง							
แผนที่, แผนผัง	1	1.78	1	2.17	1	2.24	3.35*
10.6 ถ่ายเอกสาร	1	1.89	1	2.20	1	2.13	1.56

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.10 ลักษณะการใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 14 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ โดยที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.17$, $M = 3$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.04$, $M = 4$) และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.82$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีคือ วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง และ วิธีถ่ายเอกสาร โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.78$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$) ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ใช้วิธีถ่ายเอกสารน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.13$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้แผนที่และแผนผังของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดู พิจารณา สังเกตตามความสนใจและวิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 3.08$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.90$) ใช้วิธีดู พิจารณา สังเกตตามความสนใจ มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.17$) ใช้วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมฯ ($\bar{X} = 2.24$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีดู เฉพาะบางส่วนที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีดูผ่าน ๆ และ วิธีถ่ายเอกสาร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 10)

ตาราง 15 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ คณะมัณฑนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมฯ						F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	

11. ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์							
รายการโทรทัศน์							
11.1 ดูตามความสนใจ	5	4.46	5	4.31	5	4.09	2.76
11.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	3	2.96	3	2.95	3	2.53	2.97
11.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.18	3	2.55	1,3	2.41	2.35
11.4 ถ่ายภาพ	1	1.81	1	2.11	1	2.01	1.71
11.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.83	1	2.12	1	2.20	1.90

2.1.11 ลักษณะการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 15 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุด คือ วิธีดูตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.31$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 4.09$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นได้แก่ วิธีถ่ายภาพ โดยมีนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.81$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.01$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.11$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ของนักศึกษาทั้งสามคณะด้วยวิธีตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สไลด์และนิล์มสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตยกรรมฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
12. สไลด์และนิล์มสตริปทางศิลปะ							
12.1 ดูตามความสนใจ	5	4.17	5	3.73	4,5	3.61	4.51 *
12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	5	3.53	3	2.97	3	2.64	9.15 ***
12.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.69	3	2.64	1	2.40	1.12
12.4 ทำสำเนา	1	2.03	1	2.23	1	2.16	.68

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.12 ลักษณะการใช้สไลด์และนิลล์มสทริปทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ
 ตาราง 16 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดูตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.73$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.61$, $M = 4, 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีทำสำเนา โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.03$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.23$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สไลด์และนิลล์มสทริปทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.53$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.97$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีดูตามความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.17$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.73$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.61$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีทำสำเนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 12)

ตาราง 17 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
13. รายการวิทยุ เทปเสียง							
แผ่นเสียง							
13.1 ฟังตามความสนใจ	5	4.15	5	4.19	5	3.96	1.01
13.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	5	3.09	3	3.01	3	2.71	1.76
13.3 บันทึกเสียง	1	2.58	3	2.87	3	2.62	1.48

2.1.13 ลักษณะการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 17 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยมีนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.15$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.96$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.58$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.62$, $M = 3$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.87$, $M = 3$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียงของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะแต่ละวิธีคือ วิธีฟังตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ และ วิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
14. การเข้าร่วมประชุม ฟัง อภิปราย บรรยาย หรือสัมมนา ทางวิชาการด้านศิลปะ							
14.1 ฟังตามความสนใจ	5	3.89	5	3.64	3	3.24	4.79 **
14.2 ชักถามเรื่องที่สนใจ	3	2.86	3	2.86	3	2.88	.01
14.3 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	3	3.04	3	2.88	1	2.64	1.93
14.4 บันทึกเสียง	1	1.55	1	2.09	1	2.03	6.67 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.14 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือ สัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 18 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษา ศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.64$, $M = 5$) และนักศึกษา คณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.24$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อย กว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.55$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.03$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.09$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วม ประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วย วิธีฟังตามความสนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่จะวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 3.89$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 3.64$) ใช้วิธีฟังตามความสนใจมากกว่านักศึกษา คณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.09$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.03$) ใช้วิธีบันทึกเสียงมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.55$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ และวิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบ เป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 14)

ตาราง 19 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศ
จากการแสดงนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน
ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตย์ฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
15. นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป							
นิทรรศน์ และการแสดงผลงาน							
ทางศิลปะ							
15.1 ดู วิจารณ์ สิ่งเกิด							
ตามความสนใจ	5	4.51	5	4.30	4	3.85	10.91 ***
15.2 ชักถามเรื่องที่สนใจจาก							
เจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน	3	2.83	4	2.95	3	2.91	.24
15.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	3	2.77	3	2.76	1	2.50	1.14
15.4 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.52	3	2.73	1	2.31	2.67
15.5 ถ่ายภาพ	2	2.23	3	2.66	1	2.15	5.50 **
15.6 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.53	1	1.86	1	1.66	2.77

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.15 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 19 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีดู นิทรรศการ สังเกตตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.30$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.85$, $M = 4$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ได้แก่ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.53$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 1.66$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 1.86$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วยวิธีดูนิทรรศการ สังเกตตามความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 4.51$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.30$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีถ่ายภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.66$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 2.23$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพและวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 15)

ตาราง 20 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ศิลปะ จำแนกตามคณะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	คณะจิตรกรรมฯ		คณะมัณฑนศิลป์		คณะสถาปัตยกรรมฯ		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
16. การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับ อาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อน นักศึกษาด้วยกัน							
16.1 ชักถามเรื่องที่สนใจ	5	4.04	5	4.03	5	3.78	1.41
16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงาน ที่สนใจ	5	3.95	5	3.80	5	3.71	.92
16.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	3	3.15	4	3.20	3	2.77	2.87
16.4 บันทึกเสียง	1	1.68	1	2.17	1	2.00	4.18 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.16 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกันในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 20 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้มากที่สุดคือ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ โดยที่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 4.03$, $M = 5$) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 3.78$, $M = 5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยมีนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.68$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะด้วย วิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ ($\bar{X} = 2.17$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ($\bar{X} = 1.68$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ($\bar{X} = 2.00$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองคณะอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะใช้ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ วิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏในภาคผนวก ข ตาราง 16)

2.2 ลักษณะการใช้และการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ วิเคราะห์โดยใช้ค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าสถิติ (F-test) จำแนกตามชั้นปี

ตาราง 21 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ชั้นปีที่ 1 (M)	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 2 (M)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 3 (M)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 4 (M)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}$)	F
1. หนังสือทางศิลปะภาษาไทย									
1.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	1	2.73	3	2.64	3	3.00	3	2.66	1.27
1.2 อ่านเฉพาะย่อหน้า หรือตอนที่น่าสนใจ	4	3.64	4	3.74	4	3.83	4	3.49	1.53
1.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่น่าสนใจ	2	2.68	3	2.62	3	2.99	3	2.81	1.28
1.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.29	3	3.08	3	3.11	3	3.27	.64
1.5 ดูเฉพาะภาพ	5	3.94	5	4.03	5	3.65	5	3.73	1.59
1.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	3,4	2.80	3	2.86	3	2.84	3	2.99	.34
1.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่น่าสนใจ	4	3.30	3	3.51	3	3.55	4	3.50	.70
1.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.13	1	2.01	1	2.20	1,3	2.58	3.15 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.1 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ

ตาราง 21 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ และ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีดูเฉพาะภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.94$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.73$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$, $M = 4$) สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพยนตร์ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.01$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.13$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.20$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.58$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีถ่ายภาพยนตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.58$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.13$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.00$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 1)

ตาราง 22 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ
ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
2. หนังสือทางศิลปะ									
ภาษาต่างประเทศ									
2.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	1	2.32	1	2.13	1	2.46	3	2.45	1.14
2.2 อ่านเฉพาะย่อหน้า หรือ									
ตอนที่สนใจ	3	2.81	3	2.98	3	3.04	3	2.85	.58
2.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อ									
ความที่สนใจ	1	2.28	3	2.48	3	2.70	3	2.54	1.51
2.4 อ่านผ่าน ๆ	3	2.95	3	2.92	4	3.17	1	2.94	.62
2.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.28	5	4.41	5	4.28	5	4.40	.42
2.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	5	3.44	4	3.38	3	3.30	4	3.15	.71
2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	5	3.66	5	4.10	5	3.86	4	3.66	2.64 *
2.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.39	1	2.47	1	2.57	1	2.64	.51

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษา
ศิลปะ ตาราง 22 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดและค่อนข้างมาก มี 3 วิธีคือ วิธี
ดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.40$, $M = 5$) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีดูเฉพาะภาพเท่ากัน ($\bar{X}$
 $= 4.28$, $M = 5$) วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, M
 $= 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.86$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปี
 ที่ 4 ($\bar{X} = 3.66$, $M = 5$) และ ($\bar{X} = 3.66$, $M = 4$) ตามลำดับ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} =$
 3.38 , $M = 4$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.30$, $M = 3$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.15$,
 $M = 4$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีคือ วิธีอ่านอย่างตั้งใจ
ตลอดเล่ม และวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจ
ตลอดเล่มน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.13$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.45$, M
 $= 3$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.46$, $M = 1$) ตามลำดับ ส่วนวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความ
ที่สนใจ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.28$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะ
 ภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่า
 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.10$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.66$) อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.86$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.66$)
 มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธี
อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธี
อ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่าง
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 2)

ตาราง 23 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ชั้นปีที่ 1 (M)	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 2 (M)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 3 (M)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 4 (M)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}$)	F
3. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย									
3.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	3	3.33	3	3.05	3	3.20	3	2.88	1.88
3.2 อ่านเฉพาะบทความ หรือ ตอนที่สนใจ	4	3.70	4	3.73	4	3.65	3	3.41	1.63
3.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อ- ความตอนที่สนใจ	3	2.90	2,3	2.71	3	2.99	3	2.65	1.19
3.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.11	3	3.27	3	3.05	3	3.18	.49
3.5 ดูเฉพาะภาพ	5	3.91	5	3.84	5	3.64	4	3.86	.90
3.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	4	3.06	3	2.67	3	2.80	3	2.67	1.84
3.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	3	3.19	2	3.00	3	3.36	3	3.03	1.36
3.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.17	1	1.88	1	2.16	1	2.08	.93

2.2.3 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของ นักศึกษาศิลปะ ตาราง 23 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดมี 2 วิธีได้แก่ วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ และ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษารุ่นปีที่ 1 ใช้วิธีดูเฉพาะภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.91$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษารุ่นปี ที่ 4 ($\bar{X} = 3.86$, $M = 4$) นักศึกษารุ่นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.84$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ พบว่านักศึกษารุ่นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.65$, $M = 4$) สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษารุ่นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.88$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษารุ่นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.08$, $M = 1$) นักศึกษารุ่นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) และนักศึกษารุ่นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจและวิธีถ่ายภาพบางภาพ

ตาราง 24 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
4. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ									
ภาษาต่างประเทศ									
4.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	1	2.24	1,2	2.15	1	2.52	1	2.36	1.24
4.2 อ่านเฉพาะบทความ หรือ									
ตอนที่สนใจ	1	2.68	2	2.76	3	2.97	3	2.81	.75
4.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อ-									
ความตอนที่สนใจ	1	2.39	2	2.14	3	2.62	1	2.28	2.28
4.4 อ่านผ่าน ๆ	5	3.29	2	3.02	3	3.12	3	3.09	.65
4.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.35	5	4.27	5	3.97	4	4.01	3.03 *
4.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	5	3.38	3	3.03	3	3.18	3	2.92	1.85
4.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	5	3.40	5	3.59	4	3.70	4	3.57	.82
4.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.23	1	2.00	2	2.55	3	2.46	3.01 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.4 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวัน
ของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 24 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดมี 2 วิธีคือ วิธีดูเฉพาะ
ภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่
 2 ($\bar{X} = 4.27$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.01$, $M = 4$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} =$
 3.97 , $M = 5$) ตามลำดับ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X}$
 $= 3.70$, $M = 4$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.59$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 4
 ($\bar{X} = 3.57$, $M = 4$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.40$, $M = 5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นัก
 ศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 3 วิธีคือ วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอก
ข้อความตอนที่สนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด
 ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.23$, $M = 1$) ส่วนนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 4 ใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.28$, $M = 1$) สำหรับวิธี
อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.52$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสาร
 ทางศิลปะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีดูเฉพาะภาพและวิธีถ่ายภาพบางภาพ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ทีละวิธีการ
 ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีมีการใช้วิธีดูเฉพาะภาพ แตกต่างกันอย่างไม่
 มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.55$) ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2
 ($\bar{X} = 2.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.46$) และ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.23$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้า
หรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ
 และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบ
 เป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 4)

ตาราง 25 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย									
5.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	3	3.01	3	2.69	3	3.11	3	3.01	1.65
5.2 อ่านเฉพาะหัวข้อ หรือ ตอนที่สนใจ	5	4.08	5	3.96	5	4.00	3	3.57	3.27 *
5.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อ ความที่สนใจ	1	2.49	1	2.08	3	2.56	1	2.40	2.35
5.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.22	4	3.18	3	3.21	3	3.17	.03
5.5 ดูเฉพาะภาพ	3	3.08	3	3.05	3	3.08	3	3.31	.71
5.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	1	2.09	1	1.95	1	2.20	1	2.18	.79
5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1	2.24	1	1.94	1	2.31	1	2.52	2.65 *
5.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.78	1	1.70	1	1.78	1	1.86	.26

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.5 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 25 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.00$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.91$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.57$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.70$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้เท่ากัน ($\bar{X} = 1.78$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 1.86$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วย วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการ ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.08$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.00$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.96$) ใช้วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.57$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.52$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 1.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.31$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.24$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 5)

ตาราง 26 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ชั้นปีที่ 1 (M)	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 2 (M)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 3 (M)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 4 (M)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}$)	F
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ									
6.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	1	2.03	1	1.87	1	2.14	2	2.07	.67
6.2 อ่านเฉพาะหัวข้อ หรือ ตอนที่สนใจ	1	2.35	3	2.54	3	2.55	3	2.55	.45
6.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อ ความที่สนใจ	1	2.00	1	1.88	1	2.07	3	2.43	3.22 *
6.4 อ่านผ่าน ๆ	1	2.36	1	2.34	2	2.64	1	2.61	1.18
6.5 ดูเฉพาะภาพ	3	2.97	4	3.00	3	3.11	3	3.14	.28
6.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ	1	2.18	1	2.03	1	2.29	1	2.25	.66
6.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1	2.38	1	2.06	1	2.60	1	2.45	2.16
6.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.05	1	1.63	1	1.82	1	2.01	1.83

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.6 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ
 ตาราง 26 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยที่นักศึกษาระดับปีที่ 4 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.14$, $M = 3$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาระดับปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.11$, $M = 3$) นักศึกษาระดับปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.00$, $M = 4$) และนักศึกษาระดับปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.97$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 3 วิธี ได้แก่ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีถ่ายภาพบางภาพ และ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ นักศึกษาระดับปีที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.63$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาระดับปีที่ 3 ($\bar{X} = 1.82$, $M = 1$) และนักศึกษาระดับปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.01$, $M = 1$) ตามลำดับ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) และสำหรับวิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ นักศึกษาระดับปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.87$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.43$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาระดับปีที่ 2 ($\bar{X} = 1.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาระดับปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.07$) และนักศึกษาระดับปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.00$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษ่อีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 6)

ตาราง 27 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
7. สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของศิลปินไทย									
7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม									
	5	4.28	5	4.23	5	4.06	3	3.71	3.91**
7.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ									
	4	3.38	5	3.44	4	3.59	3	3.27	.77
7.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความรู้สึก									
	5	3.69	5	3.82	4,5	3.96	4	3.62	1.23
7.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ									
	1	2.67	2	2.57	3	2.87	1	2.28	2.84*
7.5 อ่านผ่าน ๆ									
	1	2.50	2	2.42	3	2.63	3	2.72	.91
7.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ									
	1	2.63	1	2.25	3	2.55	1	2.13	2.70*
7.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ									
	3	2.78	1,2	2.56	3	3.01	1	2.55	1.98
7.8 ถ่ายภาพบางภาพ									
	1	2.21	1	1.95	1	2.31	1	2.05	1.15

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.7 ลักษณะการใช้สื่อบัณฑิตนิเทศการศิลปะของศิลปินไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 27 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดมี 2 วิธีคือ วิดีโอภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.23$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.06$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.71$, $M = 3$) ตามลำดับ วิดีโอเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.96$, $M = 4$, 5) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.82$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.69$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.62$, $M = 4$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพยนตร์บางภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.95$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.05$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.21$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.31$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบัณฑิตนิเทศการศิลปะของศิลปินไทย ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิดีโอภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.28$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.23$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.71$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.06$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสามชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่น่าสนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่จะวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาทุกชั้นปีมีการใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.87$) ใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่น่าสนใจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.28$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.67$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.57$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้ วิดีโอเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิดีโอเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีถ่ายเอกสารภาพที่น่าสนใจ และวิธีถ่ายภาพยนตร์บางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 7)

ตาราง 28 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สัจนิตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สื่อนิทรรศการ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
8. สัจนิตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ									
8.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม									
	5	4.05	5	4.27	5	4.26	4	3.90	1.95
8.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ									
	5	3.27	5	3.71	5	3.62	4	3.50	1.69
8.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ									
	5	3.35	5	3.81	5	3.94	4	3.55	3.36**
8.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ									
	1	2.34	2	2.39	3	2.95	1	2.45	3.95**
8.5 อ่านผ่าน ๆ									
	1	2.39	2	2.31	3	2.74	3	2.70	2.24
8.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ									
	1	2.59	1	2.30	3	3.03	1	2.26	5.92***
8.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ									
	1	3.05	1	2.66	4	3.26	1,3	2.94	2.45
8.8 ถ่ายภาพบางภาพ									
	1	2.13	1	1.99	1	2.38	1	2.29	1.32

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.2.8 ลักษณะการใช้สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 28 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.26$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.05$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.90$, $M = 4$) ตามลำดับ วิธีที่ใช้มากรองลงมามี 2 วิธีคือ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ ($\bar{X} = 3.27 - 3.71$) และวิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ ($\bar{X} = 3.35 - 3.94$) สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีได้แก่ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.99$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.13$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.38$, $M = 1$) ตามลำดับ ส่วนวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.26$, $M = 1$) ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.03$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.26$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.30$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.59$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ และวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.94$) ใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.35$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.81$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.55$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.95$) ใช้วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.45$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.39$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบ

ว่านักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ
วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 8)

ตาราง 29 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รูปภาพ รูปปั้น
ของจริง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
9. รูปภาพ รูปปั้น ของจริง									
9.1 ดู นิทรรศการ สิ่งเกตตาม									
ความสนใจ	5	4.24	5	3.99	5	4.00	3	3.85	1.84
9.2 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	2,3	2.85	3	2.61	3	3.13	2	2.66	2.64 *
9.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.69	1	2.59	3	2.94	2	2.29	3.66 *
9.4 ถ่ายภาพ	1	2.35	1	2.42	3	2.57	1	2.35	.52
9.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.60	1	1.46	1	1.84	1	1.59	1.99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.9 ลักษณะการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 29 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ โดยที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.00$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.99$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.85$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 1.59$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 1.60$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 1.84$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริง ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ และวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธี ของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีมีการใช้วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ แตกต่างกันอย่างไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.94$) ใช้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพมากกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.29$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.69$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.59$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีดู วิจารณ์ สังเกต ตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีถ่ายภาพ และวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดง การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 9)

ตาราง 30 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้แผนที่และแผนผัง
ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M) ($\bar{X}$)	(M) ($\bar{X}$)	(M) ($\bar{X}$)	(M) ($\bar{X}$)	
10. แผนที่และแผนผัง					
10.1 ดู พิจารณา สิ่งเกิด					
ตามความสนใจ	1 2.94	2,3 2.80	3 2.79	3 2.86	.21
10.2 ดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ	3 2.92	4 3.09	3 2.96	4 3.09	.35
10.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	1 2.24	1 2.22	3 2.51	1 2.34	.96
10.4 ดูผ่าน ๆ	2 2.67	1 2.37	3 2.57	3 2.88	2.19
10.5 คัดลอกข้อความ หรือ					
ร่างแผนที่, แผนผัง	1 2.18	1 1.81	1 2.17	1 2.20	1.79
10.6 ถ่ายเอกสาร	1 2.07	1 1.82	2 2.23	1 2.29	2.19

2.2.10 ลักษณะการใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 30 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดได้แก่ วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ โดยที่นักศึกษารุ่นปีที่ 2 และนักศึกษารุ่นปีที่ 4 ใช้วิธีนี้มากที่สุดประมาณพอ ๆ กัน ($\bar{X} = 3.09$, $M = 4$) รองลงมาคือนักศึกษารุ่นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.96$, $M = 3$) และนักศึกษารุ่นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.92$, $M = 3$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง และวิธีถ่ายเอกสาร โดยที่นักศึกษารุ่นปีที่ 2 ใช้วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.81$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่ นักศึกษารุ่นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$) และนักศึกษารุ่นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.20$, $M = 1$) ตามลำดับ ส่วนวิธีถ่ายเอกสาร พบว่านักศึกษารุ่นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.07$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้แผนที่และแผนผัง ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีดู พิจารณา สังเกตตามความสนใจ วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีดูผ่านๆ วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง และวิธีถ่ายเอกสาร แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
11. ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์									
รายการโทรทัศน์									
11.1 ดูตามความสนใจ	5	4.31	5	4.45	5	4.19	4	4.23	1.01
11.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	1	2.85	3	2.79	3	3.05	3	2.70	.96
11.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.52	1	2.28	3	2.54	2	2.34	.87
11.4 ถ่ายภาพ	1	2.04	1	1.80	1,3	2.23	1	1.95	1.88
11.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	2.14	1	2.09	1	2.11	1	1.93	.39

2.2.11 ลักษณะการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ในชีวิตประจำวันของ นักศึกษาศิลปะ ตาราง 31 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดูตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.31$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.23$, $M = 4$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.19$, $M = 5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธี คือ วิธีถ่ายภาพ และ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.80$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.04$, $M = 1$) ส่วนวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ พบว่านักศึกษาชั้นปี 4 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.93$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.11$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีดูตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลทีสนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
12. สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ									
12.1 ดูตามความสนใจ	5	3.94	5	3.85	5	3.82	5	3.63	.83
12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	3,5	3.06	3	2.78	3	3.33	3	2.93	2.35
12.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.77	1	2.31	3	2.76	1,2,3	2.51	2.23
12.4 ทำสำเนา	1	2.16	1	1.80	3	2.52	1	2.14	4.57**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.12 ลักษณะการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ

ตาราง 32 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดูตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$, $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.85$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.82$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.63$, $M = 5$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีทำสำเนา โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.80$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.14$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.52$, $M = 3$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีทำสำเนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.52$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 1.80$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.16$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.14$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีดูตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูล ส่วนที่สนใจ และวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 12)

ตาราง 33 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
13. รายการวิทยุ เทปเสียง									
แผ่นเสียง									
13.1 ฟังตามความสนใจ	5	4.19	5	4.35	5	3.88	5	4.08	2.35
13.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	1,3	2.90	3	3.13	3	2.81	3	2.99	.81
13.3 บันทึกเสียง	3	2.76	2	2.87	3	2.63	3	2.68	.43

2.2.13 ลักษณะการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียงในชีวิตประจำวันของนักศึกษา
ศิลปะ ตาราง 33 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยที่
 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1
 ($\bar{X} = 4.19$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.08$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.88$,
 $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยที่นักศึกษา
 ชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.63$, $M = 3$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4
 ($\bar{X} = 2.68$, $M = 3$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.76$, $M = 3$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.87$,
 $M = 2$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง
 แผ่นเสียง ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีต่อไปนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ
วิธีฟังตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ และ วิธีบันทึกเสียง

ตาราง 34 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจาก
การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวัน
ของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
14. การเข้าร่วมประชุม ฟัง									
อภิปราย บรรยาย หรือ									
สัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ									
14.1 ฟังตามความสนใจ	5	3.88	5	3.55	5	3.67	3	3.31	2.54
14.2 ชักถามเรื่องที่สนใจ	3	2.92	3	2.67	3	3.14	3	2.73	2.23
14.3 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	3	3.00	1	2.51	3	3.20	3	2.71	4.45**
14.4 บันทึกเสียง	1	1.87	1	1.86	1	2.18	1	1.81	1.77

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.14 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือ สัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 34 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.67$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.55$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.31$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.81$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 1.86$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 1.87$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.18$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปี ด้วยวิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.21$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.71$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.51$) โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.00$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีฟังตามความสนใจ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 14)

ตาราง 35 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากการแสดงนิทรรศการศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
15. นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป									
นิทรรศน์ และการแสดง									
ผลงานทางศิลปะ									
15.1 ดู นิทรรศน์ สิ่งเกิด									
ตามความสนใจ	5	4.46	5	4.32	5	4.18	5	4.01	3.31 *
15.2 ชักถามเรื่องที่สนใจจาก									
เจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน	3	2.85	2,3	2.84	3	3.10	3	2.86	.79
15.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	1,2	2.86	2	2.56	3	2.87	1	2.47	1.83
15.4 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.77	1	2.38	3	2.71	1	2.40	1.83
15.5 ถ่ายภาพ	1	2.50	1	2.26	3	2.60	1,2	2.33	1.16
15.6 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.72	1	1.59	1	1.82	1	1.76	.64

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.15 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 35 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดคือ วิธีดู นิทรรศการ สังเกตตามความสนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.32$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.18$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.01$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.59$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 1.72$, $M = 1$) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 1.76$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 1.82$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วยวิธีดูนิทรรศการ สังเกตตามความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.46$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.32$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.18$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 15)

ตาราง 36 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศ จากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ศิลปะ จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
16. การสนทนาเป็นการส่วนตัว									
กับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อน									
นักศึกษาด้วยกัน									
16.1 ชักถามเรื่องที่สนใจ	5	3.95	5	3.92	5	4.19	5	3.82	1.47
16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงาน									
ที่สนใจ	5	3.84	5	3.75	5	4.09	3,4	3.58	2.75 *
16.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	3	3.01	3	2.80	3	3.42	3	3.07	2.93 *
16.4 บันทึกเสียง	1	1.95	1	1.87	1	2.26	1	1.95	1.58

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.16 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ คิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกันในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 36 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้มากที่สุดมี 2 วิธีคือ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.95$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.92$, $M = 5$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.82$, $M = 5$) ตามลำดับ และวิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.09$, $M = 5$) นักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ ใช้วิธีนี้รองลงมา ($\bar{X} = 3.58 - 3.84$) ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.87$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ใช้วิธีนี้เท่ากัน ($\bar{X} = 1.95$, $M = 1$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.26$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ คิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ของนักศึกษาศิลปะทุกชั้นปีด้วย วิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ และวิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ละวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.09$) ใช้วิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.84$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.75$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.42$) ใช้วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.80$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.07$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.01$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาอีกสองชั้นปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ที่นักศึกษาศิลปะทุกชั้นปี ใช้วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 16)

2.3 ลักษณะการใช้และการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน
 ของนักศึกษาศิลปะ วิเคราะห์โดยใช้ค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าสถิติ (F-test)
 จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ตาราง 37 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ
 ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1 (M)	เป้าหมายที่ 1 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 2 (M)	เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 3 (M)	เป้าหมายที่ 3 ($\bar{X}$)	F
1. หนังสือทางศิลปะภาษาไทย							
1.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	5	3.24	1	2.60	3	2.74	3.84 *
1.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือ ตอนที่สนใจ	3	3.83	4	3.67	3	3.64	.58
1.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	3,4	2.86	3	2.72	3	2.79	.22
1.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.14	3	3.32	3	3.10	1.10
1.5 ดูเฉพาะภาพ	3	3.55	5	3.99	5	3.80	2.20
1.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.80	3	2.84	3	2.91	.19
1.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	4	3.26	4	3.49	3	3.50	.69
1.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.59	1	2.16	1	2.19	1.97

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.1 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ

ตาราง 37 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ และ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้ วิธีดูเฉพาะภาพ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.99$, $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.80$, $M = 5$) ส่วน วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$, $M = 3$) สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.19$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.59$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาไทย ของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.24$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.74$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.60$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้ วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 1)

ตาราง 38 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือทางศิลปะ
ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศ
ทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
2. หนังสือทางศิลปะภาษาต่าง							
ประเทศ							
2.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม	1	2.66	1	2.27	1	2.30	1.53
2.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือ							
ตอนที่สนใจ	2,3,4	2.81	3	2.92	3	2.95	.20
2.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก							
ข้อความที่สนใจ	1,2,3	2.43	1	2.52	3	2.51	.09
2.4 อ่านผ่าน ๆ	3	2.90	4	3.04	3	2.98	.19
2.5 ดูเฉพาะภาพ	5	4.14	5	4.31	5	4.42	1.34
2.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	3.05	4	3.25	4	3.44	1.70
2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	4,5	3.58	4	3.69	5	3.99	3.32 *
2.8 ถ่ายภาพบางภาพ	3	2.78	1	2.45	1	2.50	.87

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 ลักษณะการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 38 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดมี 2 วิธีคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.31$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 4.14$, $M = 5$) ตามลำดับ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.99$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.69$, $M = 4$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.58$, $M = 4, 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีได้แก่วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม และวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่มน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.27$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.30$, $M = 1$) สำหรับวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.43$, $M = 1, 2$ และ 3)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมายด้วยวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.99$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.69$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.58$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 2)

ตาราง 39 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1 (M)	เป้าหมายที่ 1 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 2 (M)	เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 3 (M)	เป้าหมายที่ 3 ($\bar{X}$)	F
3. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ ภาษาไทย							
3.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม	5	3.49	3	2.96	3	3.15	2.80
3.2 อ่านเฉพาะบทความหรือ ตอนที่สนใจ	4	3.61	4	3.60	4	3.65	.10
3.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความตอนที่สนใจ	3	3.10	3	2.65	3	2.86	2.07
3.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.15	3	2.23	3	3.10	.45
3.5 ดูเฉพาะภาพ	4	3.68	5	3.77	5	3.88	.67
3.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.49	3	2.83	3	2.86	1.55
3.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	3	2.80	3	3.16	3	3.22	1.77
3.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.23	1	2.03	1	2.07	.40

2.3.3 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารศิลปะภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 39 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.77$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.68$, $M = 4$) ตามลำดับ สำหรับวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.03$, $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.07$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.23$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย ของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมาย ด้วยวิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 40 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1 (M)	เป้าหมายที่ 1 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 2 (M)	เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 3 (M)	เป้าหมายที่ 3 ($\bar{X}$)	F
4. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ							
ภาษาต่างประเทศ							
4.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม	1	2.29	1	2.23	3	2.39	.60
4.2 อ่านเฉพาะบทความหรือ ตอนที่สนใจ	3	2.48	1,4	2.77	3	2.92	2.08
4.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความตอนที่สนใจ	1	2.49	1	2.34	1	2.32	.30
4.4 อ่านผ่าน ๆ	3	2.93	3	3.20	3	3.13	.70
4.5 ดูเฉพาะภาพ	3	3.76	5	4.18	5	4.24	4.20 *
4.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.60	3	3.11	3	3.28	4.45 *
4.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	3	3.37	3	3.52	5	3.65	1.00
4.8 ถ่ายภาพบางภาพ	3	2.60	1	2.30	1	2.25	1.25

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.4 ลักษณะการใช้วารสารหรือนิตยสารศิลปะภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 40 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.18$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.76$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีได้แก่ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่มน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.23$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.29$, $M = 1$) สำหรับวิธีถ่ายภาพบางภาพ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.25$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีดูเฉพาะภาพ และ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลล์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 4.24$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.18$) ใช้ วิธีดูเฉพาะภาพ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.76$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.28$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.11$) ใช้ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.60$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้ วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 4)

ตาราง 41 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทย
ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย							
5.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	3	3.07	3	2.79	3	3.06	1.67
5.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอน ที่สนใจ	4	3.69	4	3.78	5	4.06	3.00
5.3 บันทึกย่อหรือคัดลอก ข้อความที่สนใจ	3	2.66	1	2.35	1	2.33	1.21
5.4 อ่านผ่าน ๆ	3	3.29	3	3.19	3	3.17	.19
5.5 ดูเฉพาะภาพ	3	2.90	3	3.06	3	3.25	1.48
5.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.00	1	2.18	1	2.07	.46
5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1	2.32	1	2.28	1	2.21	.16
5.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.88	1	1.84	1	1.70	.74

2.3.5 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง

41 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุด คือ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.78$, $M = 4$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.69$, $M = 4$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.70$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.84$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 1.88$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาไทยของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีอ่านอย่างตั้งใจ ทั้งฉบับ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 42 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ							
6.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ	1	2.41	1	2.03	1	1.92	2.64
6.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ	1	2.65	1	2.43	3	2.51	.49
6.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ	1	2.38	1	1.96	1	2.13	2.03
6.4 อ่านผ่าน ๆ	1	2.30	1	2.31	1	2.68	3.12 *
6.5 ดูเฉพาะภาพ	3	3.00	3	2.86	3	3.23	2.59
6.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.35	1	2.19	1	2.14	.46
6.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ	1,3	2.79	1	2.19	1	2.42	3.17 *
6.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.28	1	1.88	1	1.77	2.59

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.6 ลักษณะการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ

ตาราง 42 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดูเฉพาะภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, $M = 3$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.00$, $M = 3$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.86$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.77$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.88$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.28$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วยวิธีอ่านผ่าน ๆ และวิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.68$) ใช้วิธีอ่านผ่าน ๆ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.30$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.79$) ใช้วิธีถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.42$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับวิธีการอื่น ๆ นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมาย ใช้วิธีอ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 6)

ตาราง 43 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สื่อบัณฑิตการ
ทางศิลปะของศิลปินไทย ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้
สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
7. สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของ ศิลปินไทย							
7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม	5	3.78	5	4.02	5	4.19	2.27
7.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ	4	2.98	5	3.58	5	3.42	3.28 *
7.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความรู้สึก	4	3.49	5	3.78	5	3.84	1.38
7.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่น่าสนใจ	2	2.70	2	2.55	1	2.60	.19
7.5 อ่านผ่าน ๆ	1	2.46	3	2.69	3	2.50	.92
7.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.34	3	2.42	1	2.39	.06
7.7 ถ่ายเอกสารภาพที่น่าสนใจ	3	2.68	1	2.58	1	2.85	1.29
7.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	1.93	1	2.21	1	2.12	.74

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.7 ลักษณะการใช้สื่อบัณฑิตการศิลปะของศิลปินไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 43 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดมี 2 วิธีคือ วิดีโอผลงานทุกภายในเล่ม โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.02$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.78$, $M = 5$) และ วิดีโอเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, $M = 4$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.78$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.49$, $M = 4$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.93$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.12$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.21$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบัณฑิตการศิลปะของศิลปินไทย ของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิดีโอเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.58$) ใช้วิธีนี้นี้นักศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.98$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.42$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับวิธีการอื่นนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้ วิดีโอผลงานทุกภายในเล่ม วิดีโอเฉพาะผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่น่าสนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารภาพที่น่าสนใจ และ วิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 7)

ตาราง 44 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของศิลปินต่างชาติ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
8. สื่อบัณฑิตการศึกษาศิลปะของ ศิลปินต่างชาติ							
8.1 คุณภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม	5	3.98	5	4.17	5	4.12	.44
8.2 คุณภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ	4	3.43	4	3.50	5	3.57	.24
8.3 คุณภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ	3	3.27	5	3.74	5	3.70	2.26
8.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ	1,3	2.24	1	2.55	3	2.60	1.31
8.5 อ่านผ่าน ๆ	3	2.32	3	2.59	3	2.56	.75
8.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.17	1	2.55	1	2.64	2.12
8.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ	3	2.93	4	2.90	5	3.05	.43
8.8 ถ่ายภาพบางภาพ	1	2.35	1	2.07	1	2.26	1.00

2.3.8 ลักษณะการใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 44 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดมี 3 วิธีคือ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 4.12$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.98$, $M = 5$) ตามลำดับ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.74$, $M = 5$) ใช้วิธีนี้มากที่สุด และวิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ นักศึกษาเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.57$, $M = 5$) ใช้วิธีนี้มากที่สุด ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพบางภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.07$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.26$, $M = 1$) ส่วนวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.17$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สื่อบัณฑิตนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วยวิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่น่าสนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายเอกสารภาพที่น่าสนใจ และวิธีถ่ายภาพบางภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รูปภาพ รูปปั้น
ของจริง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
9. รูปภาพ รูปปั้น ของจริง							
9.1 ดู นิทรรศการ สิ่งเกิดตาม							
ความสนใจ	3	3.86	5	3.91	5	4.15	2.29
9.2 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	3	2.78	3	2.83	2	2.81	.02
9.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	3	2.44	3	2.54	3	2.75	1.42
9.4 ถ่ายภาพ	1,3	2.63	1	2.41	1	2.38	.66
9.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	1.85	1	1.71	1	1.50	2.64

2.3.9 ลักษณะการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 45 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุด คือ วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.91$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.86$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.50$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.71$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 1.85$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รูปภาพ รูปปั้น ของจริงของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 46 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
10. แผนที่และแผนผัง							
10.1 ดู นิจรรณา สังเกตตาม							
ความสนใจ	3	2.60	3	2.87	3	2.90	.94
10.2 ดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ	3	2.80	4	2.98	4	3.11	.97
10.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	1	2.22	1	2.38	1	2.32	.29
10.4 ดูผ่าน ๆ	2	2.39	3	2.62	3	2.69	.94
10.5 คัดลอกข้อความหรือร่าง							
แผนที่, แผนผัง	1	2.08	1	2.12	1	2.08	.04
10.6 ถ่ายเอกสาร	1	2.00	1	2.13	1	2.12	.17

2.3.10 ลักษณะการใช้แผนที่และแผนผังในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 46 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารสนเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุด คือ วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.11$, $M = 4$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.98$, $M = 4$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.80$, $M = 3$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารสนเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง และวิธีถ่ายเอกสาร โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีถ่ายเอกสารน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) ส่วนวิธี คัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.08$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 2.12$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้แผนที่และแผนผังของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารสนเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วยวิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีผ่าน ๆ วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง และวิธีถ่ายเอกสาร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 47 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมาย ในการใช้สื่อนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1 (M)	เป้าหมายที่ 1 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 2 (M)	เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 3 (M)	เป้าหมายที่ 3 ($\bar{X}$)	F
11. ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์							
11.1 ดูตามความสนใจ	5	3.95	5	4.23	5	4.44	4.13 *
11.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	3	2.68	3	2.81	3	2.93	.63
11.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.20	2	2.33	3	2.55	1.83
11.4 ถ่ายภาพ	1	2.23	1	1.89	1	2.04	1.36
11.5 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	2.13	1	2.08	1	2.04	.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.11 ลักษณะการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ในชีวิตประจำวันของ นักศึกษาศิลปะ ตาราง 47 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ แต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดูตามความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.23$, $M = 5$) และ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.95$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นมี 2 วิธีได้แก่ วิธีถ่ายภาพ และ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีถ่ายภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.89$, $M = 1$) อันดับถัดขึ้นไปได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.04$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.13$, $M = 1$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีดูตามความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 4.44$) ใช้วิธีนี้มากกว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มี เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.23$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 และนักศึกษา ที่มีเป้าหมายที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิธีการอื่นนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และวิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบ เป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 11)

ตาราง 48 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สื่อนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สื่อนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1 (M)	เป้าหมายที่ 1 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 2 (M)	เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X}$)	เป้าหมายที่ 3 (M)	เป้าหมายที่ 3 ($\bar{X}$)	F
12. สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ							
12.1 ดูตามความสนใจ	3,5	3.29	5	3.88	5	3.89	4.26 *
12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	1	2.51	3	3.16	3	3.07	3.67 *
12.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.33	3	2.68	3	2.59	1.10
12.4 ทำสำเนา	1	2.20	1	2.15	1	2.16	.03

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.12 ลักษณะการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ
 ตาราง 48 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดูตามความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.88$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.29$, $M = 3$ และ 5) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีทำสำเนา โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.15$, $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.16$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.20$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีดูตามความสนใจ และ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่จะวิธีการด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.89$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.88$) ใช้ วิธีดูตามความสนใจ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.29$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.16$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.07$) ใช้ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับวิธีการอื่น ๆ นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และ วิธีทำสำเนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 12)

ตาราง 49 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้รายการวิทยุ
เทปเสียง แผ่นเสียง ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สื่อนักเทศ
ทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สื่อนักเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
13. รายการวิทยุ เทปเสียง							
ผ่านเสียง							
13.1 ฟังตามความสนใจ	5	3.93	5	4.08	5	4.21	1.04
13.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	3	2.95	3	2.87	3	3.02	.40
13.3 บันทึกเสียง	3	2.68	3	2.66	3	2.81	.45

2.3.13 ลักษณะการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียงในชีวิตประจำวันของนักศึกษา
ศิลปะ ตาราง 49 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมาย
 ใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$,
 $M = 5$) รองลงมาคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.08$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1
 ($\bar{X} = 3.93$, $M = 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
 ทั้งสามเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด
 ($\bar{X} = 2.66$, $M = 3$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.68$, $M = 3$) และ
 นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 2.81$, $M = 3$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้รายการวิทยุ เทปเสียง
 แผ่นเสียงของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วยวิธีฟัง
ตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 50 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
14. การเข้าร่วมประชุม ฟัง อภิปราย บรรยาย หรือสัมมนา ทางวิชาการด้านศิลปะ							
14.1 ฟังตามความสนใจ	5	3.45	5	3.46	5	3.76	2.00
14.2 ชักถามเรื่องที่สนใจ	3	2.68	3	2.86	3	2.93	.61
14.3 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ	3,4	2.95	3	2.78	3	2.90	.39
14.4 บันทึกเสียง	1	2.00	1	1.94	1	1.91	.11

2.3.14 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือ สัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 50 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษา ศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีฟังตามความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่มี เป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.46$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.45$, $M = 5$) ตาม ลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่า วิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.91$, $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.94$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จะวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการเข้าร่วม ประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีฟังตามความสนใจ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 51 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
15. นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป							
นิทรรศน์ และการแสดงผลงาน							
ทางศิลปะ							
15.1 ดู พิจารณา สิ่งเกิด							
ตามความสนใจ	5	3.93	5	4.16	5	4.39	4.82**
15.2 ซักถามเรื่องที่สนใจจาก							
เจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน	2,3	2.76	3	2.84	3	3.01	1.00
15.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ	3	2.76	3	2.66	1	2.70	.09
15.4 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ	1	2.54	3	2.62	1	2.54	.14
15.5 ถ่ายภาพ	3	2.83	1	2.36	1	2.37	2.40
15.6 บันทึกเทปโทรทัศน์	1	2.00	1	1.77	1	1.61	2.28

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.15 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดง
ผลงานทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 51 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มี
 เป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีดู นิทรรศน์ สิ่งเกิดตาม
ความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่
 นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.16$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.93$, $M = 5$)
 ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อย
 กว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.61$,
 $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.77$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมาย
 ที่ 1 ($\bar{X} = 2.00$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากนิทรรศการ
 ทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้
 สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีดู นิทรรศน์ สิ่งเกิดตามความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่า
 นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 4.39$) ใช้วิธีนี้มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.93$)
 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 4.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับวิธีการอื่น ๆ
 นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ
จากเจ้าหน้าที่หรือผู้ดูแลงาน วิธีบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีถ่ายภาพ และ
วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่
 ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 15)

ตาราง 52 แสดงค่าฐานนิยม (M) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

ลักษณะการใช้สารนิเทศ ทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3		F
	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	(M)	($\bar{X}$)	
16. การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับ อาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อน นักศึกษาด้วยกัน							
16.1 ชักถามเรื่องที่สนใจ	3,5	3.76	5	3.87	5	4.10	2.19
16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงาน ที่สนใจ	3	3.57	4	3.68	5	3.99	3.50 *
16.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ	3	3.05	3	3.06	3	3.10	.04
16.4 บันทึกเสียง	1	2.23	1	1.99	1	1.96	.77

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.16 ลักษณะการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ คิลปิน หรือ เพื่อนนักศึกษาด้วยกันในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ ตาราง 52 แสดงว่าวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้มากที่สุดคือ วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, $M = 5$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.87$, $M = 5$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.76$, $M = 3, 5$) ตามลำดับ ส่วนวิธีที่นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้น้อยกว่าวิธีอื่นคือ วิธีบันทึกเสียง โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.96$, $M = 1$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 1.99$, $M = 1$) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 2.23$, $M = 1$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิธีการ พบว่าปริมาณการใช้สารนิเทศจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ คิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกันของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายด้วย วิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 3.99$) ใช้วิธีนี้นี้นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 3.68$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 3.57$) มีการใช้วิธีนี้แตกต่างกันกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับวิธีอื่น ๆ นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมายใช้วิธีซักถามเรื่องที่สนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ และวิธีบันทึกเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 16)

3. ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

คะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ รูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในรูปของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏตามตาราง 53 - 55

ตาราง 53 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของ นักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ จำแนกตามคณะและชั้นปี

คณะ	ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
คณะจิตรกรรมฯ		60.09	8.15	56.80	11.89	63.30	9.82	56.90	9.95
คณะมัณฑนศิลป์		53.85	8.78	52.90	8.80	54.48	8.59	51.70	7.45
คณะสถาปัตย์ฯ		53.65	11.20	48.20	10.73	50.05	8.38	49.25	8.74

3.1 ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ พบว่า

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ชั้นปีที่ 3 มีคะแนนทัศนคติสูงที่สุด ($\bar{X} = 63.30$, S.D. = 9.82) รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 60.90$, S.D. = 8.15) และนักศึกษา คณะจิตรกรรมฯ ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 56.90$, S.D. = 9.95) ส่วนนักศึกษาศิลปะที่มีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุดได้แก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 48.20$, S.D. = 10.73) อันดับถัดขึ้นไป คือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 49.25$, S.D. = 8.74) และนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 50.05$, S.D. = 8.38) ตามลำดับ

ตาราง 54 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของ นักศึกษาศิลปะ ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการจำแนกตามคณะ และชั้นปี

คณะ	ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
คณะจิตรกรรมฯ		20.05	3.58	19.45	3.36	22.20	2.89	19.70	3.79
คณะมัณฑนศิลป์		18.23	3.36	18.73	3.84	19.35	3.84	18.13	3.96
คณะสถาปัตย์ฯ		19.85	2.98	17.50	3.78	16.90	2.73	17.35	3.65

3.2 ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ พบว่า นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 22.20$, S.D. = 2.89) มีคะแนนทัศนคติสูงที่สุด รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 20.05$, S.D. = 3.58) และนักศึกษา คณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 19.85$, S.D. = 2.98) ส่วนนักศึกษาศิลปะที่มีคะแนนทัศนคติ ต่ำที่สุดได้แก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 16.90$, S.D. = 2.73) อันดับถัดขึ้นไป คือนักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 17.35$, S.D. = 3.65) และนักศึกษา คณะสถาปัตย์ฯ ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 17.50$, S.D. = 3.78) ตามลำดับ

ตาราง 55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

รูปแบบการเผยแพร่ สารนิเทศทางศิลปะ	เป้าหมายที่ 1		เป้าหมายที่ 2		เป้าหมายที่ 3	
	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
รูปแบบที่เป็นทางการ	48.81	6.94	54.08	10.34	55.45	9.65
รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ	16.48	3.39	18.79	3.79	19.57	3.45

3.3 ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะจำแนกตามเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่า คะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะทุกเป้าหมายต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการสูงกว่าคะแนนที่มีต่อรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ โดยเรียงลำดับคะแนนสูงสุดดังนี้ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 55.45$, S.D. = 9.65) รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 54.08$, S.D. = 10.34) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 48.81$, S.D. = 6.94) ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ พบว่า คะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายการใช้สารนิเทศทางศิลปะทุกเป้าหมายต่ำกว่าคะแนนที่มีต่อรูปแบบที่เป็นทางการ โดยเรียงลำดับคะแนนต่ำที่สุดดังนี้ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ($\bar{X} = 16.48$, S.D. = 3.39) อันดับถัดขึ้นไปคือนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ($\bar{X} = 18.79$, S.D. = 3.79) และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ($\bar{X} = 19.57$, S.D. = 3.45)

4. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติของแต่ละรูปแบบทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติ พิจารณาตามคณะและชั้นปี ในขั้นแรกจะวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ร่วมกัน ก่อนแล้วจึงพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) อีกครั้งหนึ่ง ดังแสดงในตาราง 56 - 59 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ใช้วิธีของนิวแมน-คูลล์ (Newman Keuls test) ซึ่งผู้วิจัยจะเสนอไว้ในภาคผนวก จ

ตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี

ตัวแปร	S.S.	d.f.	M.S.	F
คณะ	3,594.21	2	1,797.10	21.22***
ชั้นปี	735.96	3	243.32	2.90*
คณะ x ชั้นปี	384.29	6	64.05	0.76
ส่วนที่เหลือ (Residual)	26,086.83	308	84.70	
รวม	30,800.99	319	96.56	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.1 ทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ
เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พบว่า ตัวแปร
ด้านคณะร่วมกับชั้นปีไม่ได้ส่งผลกระทบร่วม (Interaction) ต่อทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่
สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ แต่เมื่อพิจารณาทีละตัวแปรแล้วจะเห็นว่าคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบ
การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการของนักศึกษาทั้งสามคณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .001 และคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษา
ทั้งสี่ชั้นปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 57 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

แหล่งความแปรปรวน	d.f.	S.S.	M.S.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1,458.74	729.37	7.88***
ภายในกลุ่ม	317	29,342.25	92.56	
รวม	319	30,800.99		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อนำคะแนนทัศนคติไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของนิแมน คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 คือ เพื่อค้นหาแนวคิด สำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 คือ เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจและเพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการสูงกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 คือ เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก จ ตาราง 1)

ตาราง 58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี

ตัวแปร	S.S.	d.f.	M.S.	F
คณะ	261.63	2	130.61	10.27***
ชั้นปี	60.28	3	20.10	1.58
คณะ x ชั้นปี	177.68	6	29.61	2.356*
ส่วนที่เหลือ (Residual)	3,921.63	308	12.73	
รวม	4,421.22	319	13.86	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ เมื่อพิจารณาตามคณะและชั้นปี ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พบว่า ตัวแปรด้านคณะร่วมกับชั้นปีส่งผลกระทบร่วม (Interaction) ต่อทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทีละตัวแปรแล้วจะเห็นว่านักศึกษาทั้งสามคณะจะมีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักศึกษาทั้งสี่ชั้นปีมีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 59 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

แหล่งความแปรปรวน	d.f.	S.S.	M.S.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	318.06	159.03	12.29***
ภายในกลุ่ม	317	4,103.16	12.94	
รวม	319	4,421.22		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาศิลปะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะต่างกัน มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อนำคะแนนทัศนคติไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของนิแมน คูลส์ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 คือ เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 คือ เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจและเพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการสูงกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 คือ เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางแสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก จ ตาราง 2)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อค้นหาและเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 320 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2532 แบบสอบถามซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลมี 1 ฉบับ 3 ตอน คือ สถานภาพส่วนตัวและเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษา สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า คือ ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ แตกต่างกันไปตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และทัศนคติของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สรุปผลตามลำดับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ 16 ประเภท โดยมีวิธีการใช้ต่าง ๆ กันดังนี้

1.1 จำแนกตามคณะ

1.1.1 นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากหนังสือทางศิลปะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติ

วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ จากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีฟังตามความสนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

ส่วนวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะได้แก่

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ จากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง จากแผนที่และแผนผัง

วิธีถ่ายภาพจากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

วิธีทำสำเนาจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

วิธีบันทึกเสียง จากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

1.1.2 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

วิธีฟังตามความสนใจจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง

ส่วนวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะปรากฏว่าไม่มี

1.1.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจจากแผนที่และแผนผัง

ส่วนวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะได้แก่

วิธีถ่ายภาพ จากหนังสือทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติ

วิธีถ่ายเอกสาร จากแผนที่และแผนผัง

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจำแนกตามคณะพบว่าวิธีที่นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ใช้มากที่สุดคือวิธีดู ฟัง และซักถาม เฉพาะส่วนที่สนใจจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนของคณะนี้มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์งานศิลปะ มีความรู้ทางวิชาการศิลปะ สามารถทำการวิจัย บรรยายและอธิบายเกี่ยวกับงานศิลปะได้ (หลักสูตรศิลปบัณฑิต คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ พ.ศ. 2529 : 2) นักศึกษาจำเป็นต้องหาประสบการณ์ด้วยวิธีดู ฟัง และซักถามจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะประเภทต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้เกิดแนวคิดที่จะสร้างงานศิลปะของตนเองได้ สำหรับวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีอ่านอย่างตั้งใจ บันทึกเทปโทรทัศน์ คัดลอกข้อความ ถ่ายภาพ ทำสำเนาและบันทึกเสียง จากการสังเกต

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการเหล่านี้ไม่ได้ให้ข้อมูลที่นักศึกษาคณะนี้ต้องการ นักศึกษาสนใจที่จะดูเฉพาะภาพที่มีอยู่แล้วตามแหล่งสารนิเทศทางศิลปะประเภทต่าง ๆ มากกว่าที่จะเป็นผู้ผลิตหรือจัดทำสารนิเทศขึ้นมาเอง

วิธีที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้มากที่สุดคือวิธีอ่านเฉพาะตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย และวิธีฟังตามความสนใจจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะนี้ใช้แหล่งสารนิเทศทั้งสองประเภทเป็นแหล่งข้อมูลประกอบการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ที่ว่าเพื่อให้ นักศึกษามี ความรอบรู้ มีทัศนคติอันดีงาม รู้จักคิดวินิจฉัย มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาตนเอง และนำคุณประโยชน์มาสู่สังคม (หลักสูตรศิลปบัณฑิต คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2529 : 2) สำหรับวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ ซึ่งปรากฏว่าไม่มี ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักศึกษาคณะนี้มีความสนใจในการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งสารนิเทศประเภทต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

วิธีที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้มากที่สุดคือวิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจจากแผนที่และแผนผัง ซึ่งจากการศึกษาโครงสร้างรายวิชาของคณะนี้ ผู้วิจัยพบว่า รายวิชาส่วนใหญ่จะเน้นด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวความคิดในการสร้างงานสถาปัตยกรรม การวิเคราะห์ผิวพื้นและโครงสร้าง การวางผังบริเวณ (หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต. 2529 : 46 - 51) ดังนั้นแผนที่และแผนผังจึงเป็นแหล่งสารนิเทศที่ให้ข้อมูลแก่นักศึกษาได้มากที่สุด สำหรับวิธีที่นักศึกษาคณะนี้ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีถ่ายภาพ และวิธีถ่ายเอกสาร ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า วิธีการเหล่านี้ นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และต้องเสียเวลา เพื่อที่จะได้ผลงานในแต่ละครั้งออกมาด้วย นักศึกษาจึงไม่นิยมใช้

1.2 จำแนกตามชั้นปี

1.2.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากรายการสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ
วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม จากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

วิธีดู นิจรรณา สังเกตตามความสนใจจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง แผนที่และแผนผัง นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีฟังตามความสนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

ส่วนวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ได้แก่

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีถ่ายเอกสารจากแผนที่และแผนผัง

1.2.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีการต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจจากแผนที่และแผนผัง

วิธีดูตามความสนใจจากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

วิธีฟังตามความสนใจจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง

ส่วนวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ได้แก่

วิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาทางศิลปะภาษาไทย วารสารและนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์จากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง นิทรรศการทางศิลปะ
ทั่วไป พิพิธภัณฑ์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนที่ จากแผนที่และแผนผัง

วิธีทำสำเนาจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

วิธีบันทึกเสียงจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือ
เพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

1.2.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีการต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย
วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย

วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน
หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

ส่วนวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศ
ทางศิลปะ ได้แก่

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกเสียงจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง

1.2.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีการต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีดูเฉพาะบางส่วนของที่สนใจจากแผนที่และแผนผัง

ส่วนวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศ
ทางศิลปะ ได้แก่

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจจากวารสารหรือนิตยสาร
ทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากสุจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์จากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

วิธีบันทึกเสียงจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมภาษณ์

ทางวิชาการด้านศิลปะ

เมื่อพิจารณาผลการวิจัย ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน จำแนกตามชั้นปี พบว่าวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้มากที่สุด คือวิธีดูภาพทุกภาพและดูเฉพาะภาพ ฟัง และอ่าน เฉพาะตอนที่สนใจ สาเหตุเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเปลี่ยนวิถีชีวิตจากระดับมัธยมเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะมีลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีนี้มีความตื่นตัว ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสารนิเทศด้วยวิธีการหลาย ๆ อย่างประกอบกัน สำหรับวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความจากหนังสือทางศิลปะ และหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ วิธีถ่ายเอกสารจากแผนที่และแผนผัง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าการเรียนการสอนในระดับชั้นปีที่ 1 เป็นการเรียนอย่างกว้าง ๆ ไม่เน้นทางด้านศิลปะสาขาใดมากนัก นักศึกษาจึงไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการเหล่านี้

วิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้มากที่สุด คือ วิธีดูภาพทุกภาพ และดูเฉพาะส่วนที่สนใจ ฟังตามความสนใจ ซึ่งจากการสนทนากับอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชั้นปีนี้ สรุปได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มเรียนรู้ว่าวิธีดูและฟังเป็นวิธีเข้าถึงสารนิเทศทางศิลปะได้ง่าย สะดวกรวดเร็วและได้ผลตามที่ต้องการมากที่สุด สำหรับวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือ วิธีถ่ายภาพ อ่านอย่างตั้งใจ จากหนังสือภาษาต่างประเทศ บันทึกเทปโทรทัศน์ คัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง สำเนาสไลด์และบันทึกเสียง ทั้งนี้เพราะวิธีอ่านอย่างตั้งใจ และวิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง เป็นวิธีที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้ามาก จึงเป็นข้อจำกัดที่นักศึกษาชั้นปีนี้จะไปแสวงหาข้อมูลจากแหล่งสารนิเทศประเภทอื่น ๆ นอกจากนั้นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ยังใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยเป็นที่ทำงานในเวลาว่าง การจะนำอุปกรณ์ในการบันทึกเทปโทรทัศน์ บันทึกเสียงมาใช้จึงไม่สะดวกและอาจสูญหายได้ ส่วนการทำสำเนาสไลด์นั้นเป็นวิธีที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และไม่สะดวกในการดำเนินการ

วิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้มากที่สุด คือวิธีอ่านเฉพาะตอนที่สนใจจากหนังสือและวารสารทางศิลปะภาษาไทย วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากการสนทนาฯ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีนี้

เริ่มรู้จักแสวงหาความรู้ทางศิลปะด้วยวิธีอื่นนอกจากการดูและฟังแต่เพียงเท่านั้น นักศึกษาใช้วิธีที่ต้องศึกษาค้นคว้ามากขึ้น สำหรับวิธีที่นักศึกษารับใช้ที่ 2 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีอ่านอย่างตั้งใจ จากวารสารภาษาต่างประเทศ และวิธีบันทึกเสียงจากรายการวิทยุ สาเหตุเพราะวิธีอ่านอย่างตั้งใจเป็นวิธีที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้ามาก และวิธีบันทึกเสียงเป็นวิธีที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการจัดทำซึ่งเป็นภาระแก่ผู้ดำเนินการ

วิธีที่นักศึกษารับใช้ที่ 4 ใช้นามากที่สุดคือวิธีดูเฉพาะภาพ และดูเฉพาะบางส่วนของที่สนใจ ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษารับใช้ที่ 4 ซึ่งใกล้จะจบการศึกษาจำเป็นต้องสะสมประสบการณ์ทางด้านศิลปะให้มากยิ่งขึ้น และการดูเฉพาะภาพเป็นวิธีที่ตอบสนองการเรียนการสอนทางด้านศิลปะได้ผลดีที่สุด เนื่องจากภาพสามารถบอกทุกสิ่งทุกอย่างในตัวเองได้ดีกว่าคำบรรยายหรือคำอธิบายทุกชนิด สำหรับวิธีที่นักศึกษารับใช้ที่ 4 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีบันทึกย่อ คัดลอกแบบ บันทึกเทปโทรทัศน์ และบันทึกเสียง ที่เป็นเช่นนี้ชี้ให้เห็นชัดว่านักศึกษารับใช้ที่ 4 มีแนวความคิดที่มีรูปแบบเป็นของตัวเองไม่ต้องการสารสนเทศในรูปแบบที่มีผู้อื่นทำอยู่แล้ว ดังนั้นนักศึกษารับใช้จึงใช้วิธีค้นหาสารสนเทศด้วยวิธีการดังกล่าวน้อยลง

1.3 จำแนกตามเป้าหมาย

1.3.1 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารสนเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ใช้สารสนเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารสนเทศทางศิลปะ ด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุด ดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย

ส่วนวิธีที่นักศึกษามีเป้าหมายที่ 1 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารสนเทศทางศิลปะ ได้แก่

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีถ่ายภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีถ่ายเอกสารจากแผนที่และแผนผัง

วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์จากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

1.3.2 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุดดังนี้

วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

ส่วนวิธีที่นักศึกษามีเป้าหมายที่ 2 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ได้แก่

วิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย สุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีทำสำเนาจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

วิธีบันทึกเสียงจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง

1.3.3 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ มากที่สุด ดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

วิธีดู นิจรรณา สังเกตตามความสนใจจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีฟังตามความสนใจจากรายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสนทนาทางวิชาการด้านศิลปะ

วิธีซักถามเรื่องที่สนใจจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

ส่วนวิธีที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ จากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะ ได้แก่

วิธีถ่ายภาพ จากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ
หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ จากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง นิทรรศการทาง
ศิลปะทั่วไป พิพิธภัณฑ์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง จากแผนที่และแผนผัง

วิธีบันทึกเสียงจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสนทนา
ทางวิชาการด้านศิลปะ การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับ อาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน จำแนกตาม
เป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
เป้าหมายที่ 1 ใช้วิธีดูภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มี
เป้าหมายที่ 1 คือเพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ ใช้วิธีค้นหาสารนิเทศที่อยู่ใกล้ตัว
สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็ว ประกอบกับหนังสือทางศิลปะภาษาไทยส่วนใหญ่จะให้
ความรู้ทางวิชาการด้านศิลปะ สำหรับวิธีที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือ วิธี
บันทึก ถ่ายภาพ คัดลอกแบบและถ่ายเอกสาร จากสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ บันทึก
เทปโทรทัศน์จากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าวิธีการเหล่านี้
เป็นการค้นหาสารนิเทศที่จะได้สารนิเทศในลักษณะของการจำลองผลงานไม่ใช่เป็นการค้นคว้าเพื่อ
เพิ่มพูนความรู้ทางศิลปะ นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้จึงไม่นิยมใช้

วิธีที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ใช้นามากที่สุด คือ
วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย ดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะ
ของศิลปินต่างชาติ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการอ่านเฉพาะย่อหน้า และการดูภาพผลงานทุกภาพเป็น
การใช้สารนิเทศในลักษณะของการเลือกเฉพาะใจความ และภาพที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดแนวคิดใน
การสร้างสรรคผลงานทางศิลปะ ซึ่งตรงกับความหมายของเป้าหมายที่ 2 คือเพื่อค้นหาแนวคิด

สำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ สำหรับวิธีที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีถ่ายภาพ สำเนา บันทึกเสียงและวิธีอ่านอย่างตั้งใจ แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าวิธีการเหล่านี้ นอกจากจะเป็นวิธีที่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายแล้ว ยังเป็นวิธีที่ไม่ทำให้นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้ได้รับสารนิเทศบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้

วิธีที่นักศึกษามีเป้าหมายในการในสารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้นามากที่สุด คือวิธีดู ฟัง และซักถามเรื่องที่สนใจ จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะ ที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุมาจากวิธีการเหล่านี้ เป็นวิธีหลักเบื้องต้นในการเข้าถึงสารนิเทศทุกประเภท นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้จึงหาวิธีที่ทำให้ได้รับ ข้อมูลที่หลากหลายจากแหล่งสารนิเทศเหล่านั้น สามารถนำมาใช้เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 3 คือ เพื่อแสวงหาทั้งความรู้และแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สำหรับวิธีที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ คือวิธีถ่ายภาพ บันทึกเทปโทรทัศน์ และบันทึกเสียง ซึ่งอธิบายได้ว่าวิธีการเหล่านี้เป็นวิธีที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และเสียเวลาในการดำเนินการเพื่อที่จะได้ข้อมูล แต่ละครั้ง นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้จึงไม่นิยมใช้ ส่วนวิธีคัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง จัดได้ว่าเป็นวิธีการที่มีการใช้อย่างเฉพาะเจาะจงสำหรับนักศึกษาศิลปะบางกลุ่มเท่านั้น ดังนั้น นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 จึงใช้วิธีนี้น้อยมาก

2. เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ จากแหล่ง สารนิเทศทางศิลปะ 16 ประเภท โดยมีวิธีการใช้ต่าง ๆ กันดังนี้

2.1 จำแนกตามคณะ พบว่านักศึกษาทั้งสามคณะมีลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสรุปได้ดังนี้

2.1.1 นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ใช้สารนิเทศทาง ศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ และนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ด้วยวิธีดังนี้

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ และวิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับ
กับความสนใจจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจและวิธีดูตามความสนใจจากสไลด์และนิลัมสตริป
ทางศิลปะ

2.1.2 นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ใช้สารนิเทศทาง
ศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์และนักศึกษา
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจาก
แหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีดู นิจารณา สังเกตตามความสนใจและวิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจจาก
รูปภาพ รูปปั้น ของจริง

2.1.3 นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ใช้สารนิเทศทางศิลปะ
ในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย

2.1.4 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และนักศึกษาคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสาร
นิตยสารทางศิลปะภาษาไทย หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์
และการแสดงผลงานทางศิลปะ

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจจากวารสารหรือนิตยสาร
ทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

2.1.5 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่าคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย แผนที่และแผนผัง

วิธีอ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีอ่านผ่าน ๆ จากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ และหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกเสียงจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

2.1.6 นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

วิธีอ่านอย่างตั้งใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ และวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย

2.1.7 นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สื่อบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติ

วิธีถ่ายภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีดูเฉพาะภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ
หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง

วิธีฟังตามความสนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย
หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

วิธีดู นิจารณา สังเกตตามความสนใจจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป
นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

2.1.8 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศ
ทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม
และภาพพิมพ์ ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดู นิจารณา สังเกตตามความสนใจจากแผนที่และแผนผัง

วิธีบันทึกเสียง จากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสนทนา
ทางวิชาการด้านศิลปะ

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน จำแนก
ตามคณะ พบว่า นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่า
นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดูจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง
ดูภาพทุกภาพ ดูภาพของศิลปินที่ชอบ ดูภาพที่ตรงกับความสนใจ จากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปิน
ต่างชาติ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า รูปแบบของงานศิลปะจากต่างประเทศจะเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่
นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ใช้มากเนื่องจากเป็นข้อมูลที่ทันสมัย ต่างไปจากงานศิลปะภายในประเทศ
แต่มีข้อที่น่าสังเกตว่านักศึกษาคณะนี้ใช้วิธีดูเฉพาะภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย
มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ เพียงคณะเดียวเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวารสารหรือนิตยสาร
ทางศิลปะภาษาไทยให้ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะแก่นักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ น้อยกว่า

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ

นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีอ่านอย่างตั้งใจ อ่านเฉพาะย่อหน้า อ่านผ่าน ๆ บันทึกย่อ คัดลอกแบบหรือร่างภาพ และถ่ายภาพ จากสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าแหล่งสารนิเทศดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นให้ข้อมูลทางศิลปะที่นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสาขาวิชาของตนได้มากกว่านักศึกษาคณะอื่น นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้วิธีบันทึกเสียงจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน สาเหตุเพราะการสนทนาเป็นวิธีสื่อสารโดยตรงที่นักศึกษาจะได้รับข้อมูลที่ชัดเจนและได้แนวทางที่ทำให้ความคิดกว้างไกลขึ้น

นักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้วยวิธีดูจากวารสารและนิตยสารทางศิลปะ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ สุกิจิตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ จากการสังเกตหลักสูตรการเรียนการสอนของนักศึกษา ศิลปะทั้งสามคณะของผู้วิจัย พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นหนักทางศิลปะใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาจากระเบียบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2534 (มหาวิทยาลัยศิลปากร 2534 : 4 - 12) จะเห็นว่าวิชาที่คณะจิตรกรรมฯ และคณะมัณฑนศิลป์ใช้สอบมีวิชาเหมือนกัน เช่น วิชา วาดเส้น แต่คณะสถาปัตย์ฯ ไม่มีการสอบวิชาดังกล่าว ส่วนวิธีถ่ายเอกสารจากสิ่งพิมพ์ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ถ่ายภาพจากวารสารภาษาต่างประเทศ บันทึกย่อจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย และวิธีคัดลอกแบบจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง สามารถอธิบายได้ว่า วิธีใช้สารนิเทศดังกล่าวเป็นวิธีที่นักศึกษาสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลทางศิลปะไว้ใช้ได้ทันทีเมื่อมีความต้องการ นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งสองคณะยังใช้วิธีฟังจากการเข้าร่วมประชุม อภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ มากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตย์ฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่นักศึกษาทั้งสองคณะใช้เพื่อแสวงหาสารนิเทศมาประกอบแนวคิดทางศิลปะอีกทางหนึ่งด้วย

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ด้วยวิธีดูจากแผนที่และแผนผัง ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เป็นนักศึกษาคณะเดียวที่ใช้ประโยชน์จากแผนที่และแผนผังน้อยกว่านักศึกษาอีกสองคณะ ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากรายวิชาของคณะจิตรกรรมฯ มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนที่และแผนผังน้อย นอกจากนี้วิธีบันทึกเสียงจากการเข้าร่วมประชุม อภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางศิลปะ ยังเป็นวิธีที่นักศึกษาทั้งสองคณะใช้มาก เนื่องจากนักศึกษาทั้งสองคณะนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียง ไปใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าในคณะของตนได้มากกว่านักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ซึ่งเพียงแต่นำแนวคิดที่ได้รับฟังไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการสร้างผลงานทางศิลปะ

2.2 จำแนกตามชั้นปี พบว่านักศึกษาทุกชั้นปีมีลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสรุปได้ดังนี้

2.2.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

2.2.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป พิพิธภัณฑ์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

2.2.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

2.2.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

2.2.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจจากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

2.2.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีทำสำเนาจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

วิธีบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

2.2.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพจากรูปภาพ รูปปั้น ของจริง

วิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ จากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

2.2.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

2.2.9 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีดังนี้
วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีบันทึกย่อและคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ
จากสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

2.2.10 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิต
ประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

2.2.11 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่ง
สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย

วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษา

ต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน
จำแนกตามชั้นปี พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธี
บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ
ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสนใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา
ที่ตนศึกษาอยู่ และจะรวบรวมข้อมูลที่ตนสนใจด้วยวิธีบันทึกเพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในโอกาสต่อไป
นอกจากนี้ยังมีข้อสนับสนุนให้เห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหา
ความรู้ทางศิลปะอย่างมาก โดยจะเห็นได้จากการใช้วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจจาก
นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีถ่ายเอกสาร
จากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มศึกษาวิชา
ทางศิลปะตามสาขาของตนมากขึ้น ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้สะสมประสบการณ์ทางศิลปะมา

มากพอสมควรแล้ว ดังนั้นการค้นหาข้อมูลทางศิลปะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จึงมีมากขึ้นโดยเฉพาะจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ซึ่งหนังสือประเภทนี้จะมีขนาดรูปเล่มที่ใหญ่กว่าธรรมดา นักศึกษาจึงนิยมใช้วิธีถ่ายเอกสาร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีดูภาพผลงานทุกภาพจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค้นคว้าหาข้อมูลของนักศึกษาศิลปะทั้งสองชั้นปีนี้จะเริ่มจากการดูภาพทุกภาพของศิลปินไทยจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะ ซึ่งนักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายเนื่องจากคำอธิบายเป็นภาษาไทย

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต้องศึกษาวิชาทางศิลปะที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น การค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลทางศิลปะภาษาไทย แต่เพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะนำมาผลิตผลงานทางศิลปะได้ ส่วนวิธีถ่ายภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ทำสำเนาจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ และบันทึกข้อมูลที่สนใจจากการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต้องการรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มขึ้นเพื่อไปประกอบแนวคิด อีกทั้งยังสามารถเก็บเป็นข้อมูลส่วนตัวไว้ใช้ต่อไป สำหรับวิธีบันทึกย่อ หรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย คัดลอกแบบหรือร่างภาพจากรูปปั้น ของจริง สนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เริ่มมีการผลิตผลงานทางศิลปะที่มีรูปแบบเป็นของตนเอง สารนิเทศที่จำเป็นจึงต้องมีการชักถามและบันทึกไว้ เพื่อให้ประกอบการผลิตผลงานเหล่านั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้วิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจจากการเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสนทนาทางวิชาการด้านศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต้องการรายละเอียดจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะอย่างเห็นได้ชัด เพื่อนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางศิลปะที่มีรูปแบบเป็นของตนเองดังที่กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ และวิธีบันทึกย่อ และคัดลอกข้อความที่สนใจจากสุจิตร์นิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ยังใช้

มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อีกด้วย เป็นการบ่งชี้ให้เห็นได้ชัดยิ่งขึ้นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นชั้นปีที่จำเป็นต้องค้นคว้าจากสื่อบัณฑิตนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งสารนิเทศที่สำคัญยิ่งของนักศึกษาศิลปะ

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยวิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มค้นคว้าหาข้อมูลทางศิลปะที่ตนสนใจ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เริ่มรู้แนวทางด้านศิลปะของตนอย่างแน่ชัด ดังนั้นนักศึกษาทั้งสองชั้นปีจึงแสวงหาสารนิเทศทางศิลปะจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ทราบความต้องการของตนเองแน่ชัดแล้ว การแสวงหาสารนิเทศจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยจึงไม่จำเป็น

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยวิธีถ่ายภาพจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย ถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทย และวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีนี้เริ่มมีการฝึกภาคปฏิบัติด้วยตนเอง โดยการรับผลิตผลงานทางศิลปะนอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนดรวมทั้งการเตรียมการที่จะผลิตผลงานทางศิลปะเพื่อส่งเข้าประกวดในการแสดงศิลปกรรมสาขาต่าง ๆ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต้องหาข้อมูลทั้งที่เป็นทฤษฎีหลักการและข่าวสาร ด้วยวิธีการเหล่านี้เพื่อนำมาประกอบการผลิตผลงานได้เหมาะสมตามที่มุ่งหวังไว้

2.3 จำแนกตามเป้าหมาย พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละเป้าหมาย มีลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสรุปได้ดังนี้

2.3.1 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย

2.3.2 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

2.3.3 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบจากสุจิภัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย

2.3.4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 และเป้าหมายที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดู นิทรรศการ สังเกตตามความสนใจจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

2.3.5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูตามความสนใจจากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

2.3.6 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

2.3.7 นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ด้วยวิธีดังนี้

วิธีดูเฉพาะภาพ และวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ จากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

วิธีดูตามความสนใจและวิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 ด้วยวิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นชัดว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ได้รับความรู้ทางศิลปะด้วยวิธีอ่านอย่างตั้งใจจากหนังสือทางศิลปะภาษาไทย มากกว่าแหล่งข้อมูลประเภทอื่น ส่วนวิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้ใช้มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 อธิบายได้ว่าวิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศนี้เป็นการแสวงหาความรู้ทางศิลปะมากกว่าการแสวงหาแนวคิดมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 1 ด้วยวิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบจากสุจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทย ซึ่งมีสาเหตุมาจากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะประเภทสุจิบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินไทยนี้เป็นแหล่งสารนิเทศที่มีลักษณะเฉพาะสามารถที่แนวคิดในการนำไปสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะได้ ประกอบกับนักศึกษาใช้วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ได้รับแนวคิดตามที่ตนชอบหรือถนัดอยู่แล้ว

นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 และเป้าหมายที่ 2 ด้วยวิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจจากนิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้วิธีการแสวงหาความคิดและความรู้จากแหล่งสารนิเทศทางศิลปะอย่างกว้างขวางมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1

และนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 เพราะวิธีดู นิจารณา และสังเกตตามความสนใจจากแหล่งสารนิเทศ ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ได้ทั้งความรู้และแนวคิดแก่ผู้ที่สนใจมากกว่าแหล่งสารนิเทศประเภทอื่น ๆ ส่วนวิธีดูตามความสนใจจากภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ใช้มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าการดูภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้ใช้มากที่สุด เพราะให้ความรู้ที่หลากหลาย ทันสมัยและรวดเร็วที่สุดด้วย นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 3 ยังใช้วิธีถ่ายเอกสารจากหนังสือทางศิลปะ ภาษาต่างประเทศ อ่านผ่าน ๆ จากหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ และสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน มากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 อีกด้วย แสดงว่าวิธีถ่ายเอกสาร อ่านผ่าน ๆ และสนทนา จากแหล่งสารนิเทศแต่ละประเภทดังที่กล่าวมาแล้ว เป็นวิธีการค้นหาสารนิเทศได้อย่างกว้างขวาง และจะได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้หลายทาง

นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 ใช้สารนิเทศทางศิลปะมากกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ด้วยวิธีดูเฉพาะภาพ คัดลอกแบบ หรือร่างภาพจากวารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ ดูและบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ สาเหตุเพราะวารสารหรือนิตยสารศิลปะภาษาต่างประเทศจะให้ข้อมูลทางศิลปะที่กว้างไกล ส่วนวิธีดูและบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจจากสไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะนั้น จัดเป็นลักษณะการใช้สารนิเทศที่ลึกซึ้งให้ข้อมูลอย่างเฉพาะเจาะจง สำหรับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 2 และ 3 มากกว่าการให้ความรู้แต่เพียงอย่างเดียว สำหรับนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1

3. ทศคติของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากรต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะ และชั้นปีพร้อมกัน และจำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ดังนี้

3.1 จำแนกตามคณะและชั้นปี พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็น

ทางการสูงที่สุด ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการต่ำที่สุด และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะและชั้นปี พบว่านักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ชั้นปีที่ 3 มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนของคณะจิตรกรรมฯ เน้นให้นักศึกษาแสดงออกทางความคิดและอารมณ์ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะ โดยเฉพาะนักศึกษาคณะนี้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ซึ่งเริ่มค้นพบรูปแบบในการผลิตผลงานทางศิลปะตามแนวความคิดของตน นักศึกษาคณะและชั้นปีดังกล่าวนี้จึงแสวงหาสารนิเทศทางศิลปะ ทั้งที่มีรูปแบบการเผยแพร่อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้ได้สารนิเทศที่มีความหลากหลาย สามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของนักศึกษากลุ่มนี้ได้ ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการต่ำที่สุด อธิบายได้ว่าคณะสถาปัตย์ฯ ซึ่งเป็นคณะที่มีการศึกษาศิลปะในลักษณะของการประยุกต์เพื่อนำมาใช้งาน โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งยังอยู่ในช่วงของการสะสมประสบการณ์ เตรียมพร้อมที่จะไว้ใช้งาน เมื่ออยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้น นักศึกษาคณะและชั้นปีนี้จึงยังไม่ต้องการสารนิเทศที่ได้จากการเผยแพร่อย่างเป็นทางการ ในขณะที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการต่ำที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายในทางกลับกันกับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 ได้ว่าเป็นเพราะนักศึกษาคณะและชั้นปีนี้มีความจำเป็นต้องใช้สารนิเทศที่มีลักษณะเป็นทฤษฎีและเป็นแง่วิชาการมากยิ่งขึ้น เพื่อนำมาสร้างผลงานของตนเอง ซึ่งสารนิเทศทางศิลปะในลักษณะนี้จะอยู่ในรูปแบบการเผยแพร่อย่างเป็นทางการ นักศึกษาคณะและชั้นปีนี้จึงมีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่แหล่งสารนิเทศที่ไม่เป็นทางการต่ำที่สุด

3.2 จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสูงที่สุด ส่วนนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 3 มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการของนักศึกษาแต่ละคนต้องอาศัยความรู้ ทฤษฎี รวมทั้งประสบการณ์ทางศิลปะ มาผสมผสานกับแนวความคิดของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาที่มีเป้าหมายนี้ใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งที่มีรูปแบบการเผยแพร่อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการต่ำที่สุด สาเหตุเพราะนักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 มีความต้องการสารนิเทศเฉพาะแง่ความรู้แต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นการแสวงหาสารนิเทศจึงเลือกเฉพาะบางส่วนของสารนิเทศเพื่อสนองความต้องการด้านความรู้ของนักศึกษาเท่านั้น ซึ่งมีผลให้นักศึกษาที่มีเป้าหมายที่ 1 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการต่ำที่สุด

4. เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะและชั้นปีพร้อมกัน และจำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะดังนี้

4.1 จำแนกตามคณะและชั้นปี พบว่านักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะและทุกชั้นปี มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 ส่วนทัศนคติรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามคณะและชั้นปี พบว่านักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะ คือคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และทุกชั้นปี คือชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านศิลปะ ที่นักศึกษาศิลปะต้องการนั้น จะเป็นข้อมูลที่ได้รับมาจากการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะแหล่งเดียวกัน ด้วยวิธีการที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะ และทุกชั้นปี จึงมีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะ และทุกชั้นปีพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาศิลปะแต่ละคนมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน มีความเป็นตัวของตัวเอง จึงใช้วิธีในการแสวงหาแหล่งสารนิเทศทางศิลปะที่มีรูปแบบการเผยแพร่ที่ไม่เป็นทางการตามความสนใจของแต่ละคน ดังนั้นนักศึกษาศิลปะทั้งสามคณะและทุกชั้นปีจึงมีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการ แตกต่างกัน

4.2 จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมาย มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

เป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการสูงกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาศิลปะมหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อรูปแบบ การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะ พบว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสามเป้าหมาย คือ เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 มีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่ สารนิเทศทางศิลปะแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ สูงกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 แสดงให้เห็นชัดว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทาง ศิลปะเป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 มีโลกทรรศน์กว้างไกลกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้ สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1 ดังนั้นรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะทั้งรูปแบบที่เป็น ทางการ และไม่เป็นทางการรูปแบบใดก็ตาม นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป้าหมายที่ 2 และเป้าหมายที่ 3 จะไม่คำนึงถึง นักศึกษาแต่ละคน จะคำนึงถึงเฉพาะสิ่งที่จะ ได้รับจากการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ นักศึกษาศิลปะที่มีเป้าหมาย ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะทั้งสองเป้าหมายนี้จึงมีทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสูงกว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะเป้าหมายที่ 1

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะต่อห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ คือ
 - 1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาศิลปะส่วนใหญ่ใช้วิธีดูเฉพาะภาพจากแหล่ง สารนิเทศประเภทสิ่งพิมพ์ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศมาก ดังนั้นห้องสมุดจึงควรสนับสนุนจัด

ให้มีบริการ "ช่วยค้นหาศิลปะ" เพื่อเป็นการช่วยค้นหาที่นักศึกษาต้องการให้ได้สะดวก รวดเร็ว และตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาศิลปะส่วนใหญ่ใช้วิธีถ่ายภาพ วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ และวิธีบันทึกเสียงจากแหล่งสารนิเทศประเภทต่าง ๆ น้อย ดังนั้นห้องสมุดจึงควรส่งเสริมทางด้านนี้ โดยการขยายบริการโสตทัศนศึกษา เช่นการขยายเวลาให้บริการ เพิ่มอุปกรณ์ และเพิ่มบุคลากร เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาศิลปะส่วนใหญ่มีวิธีใช้สารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศประเภทต่าง ๆ แตกต่างกัน ห้องสมุดจึงควรส่งเสริมการเข้าถึงสารนิเทศแต่ละประเภทของนักศึกษา เพื่อเป็นการแนะนำให้นักศึกษาศิลปะรู้จักแหล่งสารนิเทศแต่ละประเภทอย่างกว้างขวางและเท่าเทียมกันให้มากขึ้น เช่น จัดทำบรรณิทัศน์หนังสือใหม่ แนะนำรายการศิลปะที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ที่ทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้มีการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาศิลปะที่มีต่อบริการสารนิเทศทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ของห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ เพื่อนำผลการวิจัยมาเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของห้องสมุดให้มากยิ่งขึ้น .

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

"การเขียนและการเรียบเรียงรายงานเอกสารประกอบผลงานวิทยานิพนธ์ศิลป คณะจิตรกรรม

ประติมากรรม และภาพพิมพ์," ใน เอกสารประกอบการสอน จปภ. 508. หน้าคำนำ,

5. กรุงเทพฯ : คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

จิรัชนี วงศ์สุวรรณ. การศึกษาดูงานห้องสมุดที่ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ.

วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. ถ่ายเอกสาร.

บุญทิวา สุขสงเคราะห์. ศึกษาการใช้หนังสืออ้างอิงของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ประภาวดี สืบสนธิ์. "ลักษณะห้องสมุดยุคใหม่," บรรณารักษศาสตร์. 1(1) : 30-40,

มกราคม 2524.

พรทิพย์ สว่างรัตน์. การศึกษาดูงานใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ละออง แก้วเกาะจาก. แหล่งสารนิเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล

สภากาชาดไทย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วันทนา พานักต์. ศึกษาการใช้ ความต้องการ เจตคติและปัญหาการใช้สารนิเทศของอาจารย์

วิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ศิลปากร, มหาวิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2532. นครปฐม :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

————. ระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2532.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

————. หลักสูตรศิลปบัณฑิตคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

————. หลักสูตรศิลปบัณฑิตคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

————. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

สุขุม เฉลยทรัพย์. ความรู้เบื้องต้นทางสารนิเทศศาสตร์. ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรี
วิทยาลงกรณ์, 2531.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed.
New York : Harper, 1970.

Day, Joan M. and Elizabeth McDowell. "Information Needs and Use of
Art and Design Students," Education Libraries Bulletin. 28(84) :
31-41; Autumn, 1985.

Krejcie, Robert V. and Daryle M. Morgan. "Determining Sample Size
for Research Activities," Educational and Psychological Measurement.
3 : 607-610; Autumn, 1970.

Lytle, Richard H. "Information Resource Management : 1981 - 1986,"
in Annual Review of Information Science and Technology (ARIST)
volum 21. PP 309 - 336. New York : ASIS, 1986.

Pacey, Philip. "How Art Students Use Libraries - If They Do," Art
Library Journal. 7 (2) : 33-38; Spring, 1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ
และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ธันวาคม 2532

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ด้วยดิฉันกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาและเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน และเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ ของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาบริการข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะ ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ เพื่อให้สนองความต้องการของท่าน และนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากรในอนาคตได้อย่างเต็มที่

โครงการนี้จะสำเร็จตามเป้าหมายไม่ได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากท่าน ในฐานะที่ท่านได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้ด้วย และโปรดให้คำตอบตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลศรี สัตยาภรณ์)

นิสิตปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

ข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะ (Art Information) หมายถึงข่าวสาร ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้

ความคิด ตลอดจนเรื่องราวสาระต่าง ๆ ทางศิลปะที่ได้จากบุคคล สถาบัน การประชุม หรือได้จากวัสดุที่เป็นแหล่งความรู้ทางศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นได้มาโดยวิธีการใดก็ตาม เช่น ได้จากการอ่านหนังสือ การเข้าชมงานศิลปะ การดูโทรทัศน์ การฟังวิทยุ การสนทนาในเรื่องที่เกี่ยวกับศิลปะ ล้วนเป็นข่าวสาร และข้อมูลทางศิลปะทั้งสิ้น

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาและเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ถูกต้องตรงกับข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน

1. คณะที่ท่านสังกัด

- () คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
- () คณะมัณฑนศิลป์
- () คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

2. ชั้นปีที่ท่านกำลังศึกษา

- () ชั้นปีที่ 1
- () ชั้นปีที่ 2
- () ชั้นปีที่ 3
- () ชั้นปีที่ 4

3. โปรดพิจารณาว่าในรอบ 3 เดือนนับถึงวันที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้ ท่านได้ใช้เวลา

ค้นหาข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะเพื่อเป้าหมายใดมากที่สุด โปรดเลือกตอบเพียงข้อเดียว

- () เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ (เช่น ติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวงการ อ่านสิ่งพิมพ์ ดูรายการ หรือเข้าร่วมกิจกรรม แต่มิได้มุ่งจะนำความรู้ไปสร้างผลงานศิลปะ ในรูปของการผลิตชิ้นงานทางศิลปะ)

- () เพื่อดำหนดแนวคิดสำหรับนำไปสู่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (มุ่งหมายที่จะนำความรู้ไปผลิตชิ้นงานทางศิลปะ ทั้งเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นรวมการร่วมผลิตกับคนอื่น ๆ ด้วย)
- () ค้นคว้าเพื่อให้ตามเป้าหมายข้างบนทั้งสองเป้าหมายในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน

คำชี้แจง ในฐานะที่ท่านเป็นนักศึกษาศิลปะ ท่านย่อมสนใจและแสวงหาความรู้ ข้อมูลและข่าวสารทางศิลปะอยู่เสมอ โปรดพิจารณาว่าท่านมีการค้นหา หรือรับความรู้ ข้อมูล หรือข่าวสารทางศิลปะจากแหล่งข้อมูลแต่ละประเภทในลักษณะใด โดยระบุระดับการกระทำว่ามีความสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด ระดับความสม่ำเสมอแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำทุกวันหรือแทบทุกวัน
มาก	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง
ปานกลาง	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณสัปดาห์ละครั้งหรือน้อยกว่า
น้อย	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ทำน้อยกว่าเดือนละครั้งหรือไม่ทำเลย

ลักษณะการค้นหาความรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หนังสือทางศิลปะภาษาไทย					
1.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม					
1.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ					
1.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ					
1.4 อ่านผ่าน ๆ					
1.5 ดูเฉพาะภาพ					
1.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
1.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
1.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
1.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					
2. หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ					
2.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม					
2.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ					
2.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ					
2.4 อ่านผ่าน ๆ					
2.5 ดูเฉพาะภาพ					
2.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
2.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
2.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					

ลักษณะการค้นหาคำรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย					
3.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม					
3.2 อ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ					
3.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ					
3.4 อ่านผ่าน ๆ					
3.5 ดูเฉพาะภาพ					
3.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
3.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
3.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
3.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					
4. วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ					
4.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม					
4.2 อ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ					
4.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ					
4.4 อ่านผ่าน ๆ					
4.5 ดูเฉพาะภาพ					
4.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
4.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
4.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
4.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					

ลักษณะการค้นหาความรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย					
5.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ					
5.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ					
5.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ					
5.4 อ่านผ่าน ๆ					
5.5 ดูเฉพาะภาพ					
5.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
5.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
5.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ					
6.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ					
6.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ					
6.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ					
6.4 อ่านผ่าน ๆ					
6.5 ดูเฉพาะภาพ					
6.6 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
6.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ					
6.8 ถ่ายภาพบางภาพ					
6.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					

ลักษณะการค้นหาคำรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. สุนิบัติการรกรการศิลปะของศิลปินไทย					
7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม_____					
7.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ_____					
7.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ_____					
7.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ_____					
7.5 อ่านผ่าน ๆ _____					
7.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ_____					
7.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ_____					
7.8 ถ่ายภาพบางภาพ_____					
7.9 อื่น ๆ โปรดระบุ_____					
8. สุนิบัติการรกรการศิลปะของศิลปินต่างชาติ					
8.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม_____					
8.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ_____					
8.3 ดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ_____					
8.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ_____					
8.5 อ่านผ่าน ๆ _____					
8.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ_____					
8.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ_____					
8.8 ถ่ายภาพบางภาพ_____					
8.9 อื่น ๆ โปรดระบุ_____					

ลักษณะการค้นหาความรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. รูปภาพ รูปปั้น ของจริง					
9.1 ดู นิทรรศการ สิ่งเกิดตามความสนใจ					
9.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ					
9.3 คัดลอกแบบ หรือร่างภาพ					
9.4 ถ่ายภาพ					
9.5 บันทึกเทปโทรทัศน์					
9.6 อื่น ๆ โปรดระบุ					
10. แผนที่และแผนผัง					
10.1 ดู นิทรรศการ สิ่งเกิดตามความสนใจ					
10.2 ดูเฉพาะบางส่วนที่สนใจ					
10.3 บันทึกข้อมูลที่สนใจ					
10.4 ดูผ่าน ๆ					
10.5 คัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่, แผนผัง					
10.6 ถ่ายเอกสาร					
10.7 อื่น ๆ โปรดระบุ					
11. ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์					
11.1 ดูตามความสนใจ					
11.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ					
11.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ					
11.4 ถ่ายภาพ					
11.5 บันทึกเทปโทรทัศน์					
11.6 อื่น ๆ โปรดระบุ					

ลักษณะการค้นหาคำรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ					
12.1 ดูตามความสนใจ					
12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ					
12.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ					
12.4 ทำสำเนา					
12.5 อื่น ๆ โปรดระบุ					
13. รายการวิทยุ เทปเสียง แผ่นเสียง					
13.1 ฟังตามความสนใจ					
13.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ					
13.3 บันทึกเสียง					
13.4 อื่น ๆ โปรดระบุ					
14. การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ					
14.1 ฟังตามความสนใจ					
14.2 ชักถามเรื่องที่สนใจ					
14.3 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ					
14.4 บันทึกเสียง					
14.5 อื่น ๆ โปรดระบุ					
15. นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ					
15.1 ดู พิจารณาส่งเกตตามความสนใจ					

ลักษณะการค้นหาคำรู้ ข้อมูล และ ข่าวสารทางศิลปะในชีวิตประจำวัน	ระดับความสม่ำเสมอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15.2 ซักถามเรื่องที่น่าสนใจจากเจ้าหน้าที่หรือ ผู้ดูแลงาน_____					
15.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ_____					
15.4 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ_____					
15.5 ถ่ายภาพ_____					
15.6 บันทึกเทปโทรทัศน์_____					
15.7 อื่น ๆ โปรดระบุ_____					
16. การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน					
16.1 ซักถามเรื่องที่น่าสนใจ_____					
16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงานที่น่าสนใจ_____					
16.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ_____					
16.4 บันทึกเสียง_____					
16.5 อื่น ๆ โปรดระบุ_____					

ตอนที่ 3 ทักษะคิดต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึก ความคิดเห็น หรือความประทับใจโดยรวม ที่ท่านมีต่อหน่วยงาน กิจกรรม และบริการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลทางด้านศิลปะ ซึ่งท่านมักประสบอยู่เสมอ ๆ ในชีวิตประจำวัน โปรดแสดงความรู้สึกโดยขีดเครื่องหมาย / ในช่องทางขวามือหลังข้อความแต่ละข้อ เพียงช่องเดียว แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายความว่า ถ้าคะแนนเห็นด้วยเต็ม 5 ท่านให้คะแนนข้อนี้ 5
 เห็นด้วยค่อนข้างมาก หมายความว่า ถ้าคะแนนเห็นด้วยเต็ม 5 ท่านให้คะแนนข้อนี้ 4
 เห็นด้วย หมายความว่า ถ้าคะแนนเห็นด้วยเต็ม 5 ท่านให้คะแนนข้อนี้ 3
 เห็นด้วยเป็นบางส่วน หมายความว่า ถ้าคะแนนเห็นด้วยเต็ม 5 ท่านให้คะแนนข้อนี้ 2
 ไม่เห็นด้วย หมายความว่า ถ้าคะแนนเห็นด้วยเต็ม 5 ท่านให้คะแนนข้อนี้ไม่เกิน 1

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย ค่อนข้างมาก (4)	เห็นด้วย (3)	เห็นด้วย เป็นบางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
1. ตามประสบการณ์ของข้าพเจ้าบริการห้องสมุด มศก.ที่ข้าพเจ้าประสบหรือได้รับมีผลดีต่อการศึกษาที่ มศก.					
2. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าบริการข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะของห้องสมุด มศก.มีส่วนทำให้นักศึกษาศิลปะมีผลงานทางศิลปะดีเด่น					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้างมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วย เป็นบางส่วน	ไม่ เห็นด้วย
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. ข้าพเจ้าแน่ใจว่าการใช้ห้องสมุดหลาย ๆ แห่งจะทำให้นักศึกษาศิลปะ สามารถผลิตผลงานที่ดีได้ยิ่งขึ้น					
4. โดยปกติข้าพเจ้าพอใจฟังอภิปรายหรือบรรยายเกี่ยวกับศิลปะภายใน มศก.					
5. ตามประสบการณ์ ข้าพเจ้าคิดว่า การฟังอภิปรายหรือบรรยายทางศิลปะภายนอกสถาบันเป็นแหล่งความรู้ทางศิลปะที่ดี					
6. ข้าพเจ้าเห็นว่า เอกสารประกอบคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอนช่วยให้ นักศึกษาศิลปะเกิดความคิดริเริ่มที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ					
7. ข้าพเจ้าเชื่อว่านักศึกษาศิลปะที่รู้จัก ขวนขวายจัดหาเอกสารและตำรา นอกเหนือจากที่ได้รับจากห้องสมุด จะเรียนศิลปะที่ มศก. ได้ดียิ่งขึ้น					
8. ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะไปชมผลงานศิลปะ ใน พิพิธภัณฑ์ สถาบัน และแหล่งค้นคว้าทางศิลปะอยู่เสมอ					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย ค่อนข้างมาก (4)	เห็นด้วย (3)	เห็นด้วย เป็นบางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
9. ข้าพเจ้าถือว่า นิทรรศน์เป็นครูทางศิลปะของข้าพเจ้า					
10. ข้าพเจ้าให้ความเชื่อถือว่าการนิทรรศการศิลปะเป็นแหล่งข่าวสารและข้อมูลทางศิลปะที่ดี					
11. นักศึกษาทางศิลปะที่เก่งต้องไม่ละเลยการค้นคว้าจากของจริง ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลชั้นเยี่ยม					
12. ถ้ามีโอกาสเข้าร่วมประชุมทางวิชาการด้านศิลปะ ข้าพเจ้าจะปลีกเวลาเข้าร่วมประชุมโดยไม่รีรอ					
13. ข้าพเจ้าได้รับความประทับใจจาก การดูภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเทปโทรทัศน์ในด้านศิลปะเสมอ ๆ					
14. วิทยุให้ข่าวสารทางศิลปะที่ข้าพเจ้าพอใจเสมอ ๆ					
15. ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเทปโทรทัศน์จัดเป็นแหล่งข่าวสารทางศิลปะที่จะขาดเสียมิได้สำหรับข้าพเจ้า					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้างมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วย เป็นบางส่วน	ไม่ เห็นด้วย
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
16. ข้าพเจ้าชอบวิธีหาความรู้เพิ่มเติมด้วย การขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน นอกชั้นเรียน					
17. ข้าพเจ้าคิดว่าข่าวสารและข้อมูลที่ได้ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ศิลปินมีความสำคัญต่อการผลิตผลงาน ทางศิลปะ					
18. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นกับเพื่อนเป็นวิธีเสริมสร้างแนว ความคิดทางศิลปะใหม่ ๆ					
19. ข้าพเจ้าพอใจในการแลกเปลี่ยนความคิด เห็นกับผู้สนใจและผู้รู้ทางศิลปะ					
20. สำหรับข้าพเจ้า การศึกษาและทดลอง ปฏิบัติด้วยตนเองเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิต ประจำวันของนักศึกษาศิลปะ					

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน
จำแนกตามคณะ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลส์

ตาราง 1 หนังสือทางศิลปะภาษาไทย

1.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตยฯ	2.69	-	0.01	0.36
จิตรกรรมฯ	2.70		-	0.35*
มัณฑนศิลป์	3.05			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยฯ	3.04	-	0.56*	0.59*
มัณฑนศิลป์	3.60		-	0.03
จิตรกรรมฯ	3.63			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มณฑลศิลป์
สถาปัตยกรรม	1.88	-	0.31	0.56*
จิตรกรรม	2.19		-	0.25
มณฑลศิลป์	2.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

2.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรม	สถาปัตยกรรม	มณฑลศิลป์
จิตรกรรม	1.96	-	0.27	0.63*
สถาปัตยกรรม	2.23		-	0.36
มณฑลศิลป์	2.59			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 อ่านเฉพาะย่อหน้าหรือตอนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	2.61	-	0.3	0.47*
สถาปัตย์ฯ	2.91		-	0.17
มัณฑนศิลป์	3.08			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 อ่านผ่าน ๆ

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	2.72	-	0.17	0.47*
สถาปัตย์ฯ	2.89		-	0.3
มัณฑนศิลป์	3.19			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยฯ	3.43	-	0.48	0.61*
มัณฑนศิลป์	3.91		-	0.13
จิตรกรรมฯ	4.04			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตยฯ	2.10	-	0.28	0.71*
จิตรกรรมฯ	2.38		-	0.43
มัณฑนศิลป์	2.81			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาไทย

3.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	2.82	-	0.38*	0.44*
มัณฑนศิลป์	3.20		-	0.06
จิตรกรรมฯ	3.26			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตย์ฯ	2.48	-	0.33	0.49*
จิตรกรรมฯ	2.81		-	0.16
มัณฑนศิลป์	2.97			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 ดูเฉพาะภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มันเทศศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	3.53	-	0.28	0.57*
มันเทศศิลป์	3.81		-	0.29
จิตรกรรม	4.10			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มันเทศศิลป์
สถาปัตยกรรม	2.58	-	0.08	0.4 *
จิตรกรรม	2.66		-	0.32
มันเทศศิลป์	2.98			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	2.58	-	0.07*	0.86*
มัณฑนศิลป์	3.28		-	0.16
จิตรกรรมฯ	3.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตย์ฯ	1.65	-	0.3	0.7 *
จิตรกรรมฯ	1.95		-	0.4 *
มัณฑนศิลป์	2.35			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะ ภาษาต่างประเทศ

4.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งเล่ม

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	2.04	-	0.15	0.48*
สถาปัตย์ฯ	2.19		-	0.33
มัณฑนศิลป์	2.52			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 อ่านเฉพาะบทความ

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	2.38	-	0.39	0.65*
สถาปัตย์ฯ	2.77		-	0.26
มัณฑนศิลป์	3.03			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 บันทึกลูกหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มณฑลศิลป์
สถาปัตยกรรม	2.08	-	0.11	0.5 *
จิตรกรรม	2.19		-	0.39*
มณฑลศิลป์	2.58			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ดูเฉพาะภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มณฑลศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	3.90	-	0.32*	0.38*
มณฑลศิลป์	4.22		-	0.06
จิตรกรรม	4.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตยฯ	3.10	-	0.61*	0.62*
จิตรกรรมฯ	3.71		-	0.01
มัณฑนศิลป์	2.58			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตยฯ	19.2	-	0.44*	0.57*
จิตรกรรมฯ	2.36		-	0.13
มัณฑนศิลป์	2.49			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 หนังสือพิมพ์ภาษาไทย

5.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรมฯ	มหานครศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยกรรมฯ	2.73	-	0.18	0.55*
มหานครศิลป์	2.91		-	0.37
จิตรกรรมฯ	3.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรมฯ	จิตรกรรมฯ	มหานครศิลป์
สถาปัตยกรรมฯ	1.96	-	0.41*	0.64*
จิตรกรรมฯ	2.37		-	0.23
มหานครศิลป์	2.60			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยฯ	1.85	-	0.52*	0.57*
มัณฑนศิลป์	2.37		-	0.05
จิตรกรรมฯ	2.42			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

6.1 อ่านอย่างตั้งใจทั้งฉบับ

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	1.75	-	0.19	0.46*
สถาปัตยฯ	1.94		-	0.27
มัณฑนศิลป์	2.21			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	จิตกรรรมฯ	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์
จิตกรรรมฯ	2.23	-	0.21	0.43*
สถาปัตยฯ	2.44		-	0.22
มัณฑนศิลป์	2.66			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 ดูเฉพาะภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตกรรรมฯ
สถาปัตยฯ	2.65	-	0.5 *	0.64*
มัณฑนศิลป์	3.15		-	0.14
จิตกรรรมฯ	3.29			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มณฑลศิลป์
สถาปัตยกรรม	1.92	-	0.12	0.48*
จิตรกรรม	2.04		-	0.36*
มณฑลศิลป์	2.40			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.7 ถ้าย่อยเอกสารส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มณฑลศิลป์
สถาปัตยกรรม	1.92	-	0.55*	0.65*
จิตรกรรม	2.47		-	0.10
มณฑลศิลป์	2.57			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรมฯ	จิตรกรรมฯ	มณฑานศิลป์
สถาปัตยกรรมฯ	1.64	-	0.05	0.46*
จิตรกรรมฯ	1.69		-	0.41*
มณฑานศิลป์	2.10			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 สุนิบัติรนิทรศการคิลปะของคิลปินไทย

7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรมฯ	มณฑานศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยกรรมฯ	3.67	-	0.45*	0.71*
มณฑานศิลป์	4.12		-	0.26
จิตรกรรมฯ	4.38			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยฯ	2.35	-	0.41*	0.69*
มัณฑนศิลป์	2.76		-	0.28
จิตรกรรมฯ	3.04			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 สู่จิตบรรณิทรการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

8.1 ตูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตยฯ	3.58	-	0.57*	0.01*
มัณฑนศิลป์	4.15		-	0.44*
จิตรกรรมฯ	4.59			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.2 คุณภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มณฑลศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	3.23	-	0.24	0.71*
มณฑลศิลป์	3.47		-	0.47*
จิตรกรรม	3.94			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.3 คุณภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มณฑลศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	3.38	-	0.24	0.66*
มณฑลศิลป์	3.62		-	0.42*
จิตรกรรม	4.04			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.7 ถ่ายเอกสารภาพที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มณฑลศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	2.30	-	0.8 *	1.13*
มณฑลศิลป์	3.10		-	0.33
จิตรกรรม	3.43			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.8 ถ่ายภาพบางภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	จิตรกรรม	มณฑลศิลป์
สถาปัตยกรรม	1.84	-	0.33	0.57*
จิตรกรรม	2.17		-	0.24
มณฑลศิลป์	2.41			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 รูปภาพ รูปปั้น ของจริง

9.1 ดู พิจารณา สังเกตตามความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มันเทศศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	3.42	-	0.68*	1.04*
มันเทศศิลป์	4.10		-	0.36*
จิตรกรรม	4.46			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9.2 บันทึกข้อมูลที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มันเทศศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	2.30	-	0.53*	0.99*
มันเทศศิลป์	2.83		-	0.46*
จิตรกรรม	3.29			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตยกรรม	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรม
สถาปัตยกรรม	2.19	-	0.54*	0.67*
มัณฑนศิลป์	2.73		-	0.13
จิตรกรรม	2.86			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 แผนที่และแผนผัง

10.1 ดู วิจารณ์ สิ่งเกิดตามความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรม	มัณฑนศิลป์	สถาปัตยกรรม
จิตรกรรม	2.50	-	0.40*	0.58*
มัณฑนศิลป์	2.90		-	0.18
สถาปัตยกรรม	3.08			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10.5 คัดลอกข้อความหรือร่างแผนที่ แผนผัง

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	มณฑลศิลป์	สถาปัตย์ฯ
จิตรกรรม	1.79	-	0.38*	0.45
มณฑลศิลป์	2.17		-	0.07
สถาปัตย์ฯ	2.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 สไลด์และฟิล์มสตริปทางศิลปะ

12.1 ดูตามความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มณฑลศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	3.61	-	0.12	0.56*
มณฑลศิลป์	3.73		-	0.44*
จิตรกรรมฯ	4.17			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	2.64	-	0.33	0.89*
มัณฑนศิลป์	2.97		-	0.56*
จิตรกรรมฯ	3.53			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยาย หรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

14.1 ฟังตามความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	3.24	-	0.4 *	0.65*
มัณฑนศิลป์	3.64		-	0.25
จิตรกรรมฯ	3.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14.4 บันทึกเสียง

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มณฑานศิลป์
จิตรกรรมฯ	1.55	-	0.48*	0.54*
สถาปัตย์ฯ	2.03		-	0.06
มณฑานศิลป์	2.09			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศภัณฑ์ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

15.1 ดู นิจรรณา สังเกตตามความสนใจ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	มณฑานศิลป์	จิตรกรรมฯ
สถาปัตย์ฯ	3.85	-	0.45*	0.66*
มณฑานศิลป์	4.30		-	0.21
จิตรกรรมฯ	4.51			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15.5 ถ่ายภาพ

คณะ	$\bar{X}$	สถาปัตย์ฯ	จิตรกรรมฯ	มัณฑนศิลป์
สถาปัตย์ฯ	2.15	-	0.08	0.51*
จิตรกรรมฯ	2.23		-	0.43*
มัณฑนศิลป์	2.66			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

16.4 บันทึกเสียง

คณะ	$\bar{X}$	จิตรกรรมฯ	สถาปัตย์ฯ	มัณฑนศิลป์
จิตรกรรมฯ	1.68	-	0.32	0.49*
สถาปัตย์ฯ	2.00		-	0.17
มัณฑนศิลป์	2.17			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน
จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์

ตาราง 1 หนังสือทางศิลปะภาษาไทย

1.8 ถ่ายภาพบางภาพ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 2	2.01	-	0.12	0.19	0.57*
ชั้นปีที่ 1	2.13		-	0.07	0.48
ชั้นปีที่ 3	2.20			-	0.38
ชั้นปีที่ 4	2.58				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

2.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 2
ชั้นปีที่ 4	3.66	-	-	0.2	0.44
ชั้นปีที่ 1	3.66		-	0.2	0.44*
ชั้นปีที่ 3	3.86			-	0.24
ชั้นปีที่ 2	4.10				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

4.8 ถ่ายภาพบางภาพ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 2	2.00	-	0.23	0.46*	0.55
ชั้นปีที่ 1	2.23		-	0.23	0.32
ชั้นปีที่ 4	2.46			-	0.09
ชั้นปีที่ 3	2.55				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 หนังสือพิมพ์ภาษาไทย

5.2 อ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
ชั้นปีที่ 4	3.57	-	0.39*	0.43	0.51*
ชั้นปีที่ 2	3.96		-	0.04	0.12
ชั้นปีที่ 3	4.00			-	0.08
ชั้นปีที่ 1	4.08				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 2	1.94	-	0.3	0.37	0.58*
ชั้นปีที่ 1	2.24		-	0.07	0.28
ชั้นปีที่ 3	2.31			-	0.21
ชั้นปีที่ 4	2.52				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

6.3 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 2	1.88	-	0.12	0.19	0.55*
ชั้นปีที่ 1	2.00		-	0.07	0.43
ชั้นปีที่ 3	2.07			-	0.36
ชั้นปีที่ 4	2.43				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 สัจนิพนธ์การศิลปะของศิลปินไทย

7.1 ดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
ชั้นปีที่ 4	3.71	-	0.35	0.52*	0.57*
ชั้นปีที่ 3	4.06		-	0.17	0.22
ชั้นปีที่ 2	4.23			-	0.05
ชั้นปีที่ 1	4.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 4	2.28	-	0.28	0.38	0.59*
ชั้นปีที่ 2	2.57		-	0.1	0.3
ชั้นปีที่ 1	2.67			-	0.2
ชั้นปีที่ 3	2.87				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 สุนัขบัตรนิทรรศการศิลปะของศิลปินต่างชาติ

8.3 คุณภาพงานผลงานที่ตรงกับความสนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 1	3.35	-	0.2	0.46	0.59*
ชั้นปีที่ 4	3.55		-	0.26	0.39
ชั้นปีที่ 2	3.81			-	0.13
ชั้นปีที่ 3	3.94				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.4 บันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 1	2.34	-	0.15*	0.11*	0.61*
ชั้นปีที่ 2	2.39		-	0.06	0.56
ชั้นปีที่ 4	2.45			-	0.5
ชั้นปีที่ 3	2.95				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 4	2.26	-	0.05*	0.33*	0.77*
ชั้นปีที่ 2	2.30		-	0.29	0.73
ชั้นปีที่ 1	2.59			-	0.44
ชั้นปีที่ 3	3.03				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 รูปภาพ รูปปั้น ของจริง

9.3 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 4	2.29	-	0.3	0.4	0.65*
ชั้นปีที่ 2	2.59		-	0.1	0.35
ชั้นปีที่ 1	2.69			-	0.25
ชั้นปีที่ 3	2.94				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 สไลด์และนิลล์สตรีปทางศิลปะ

12.4 ทำสำเนา

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 2	1.80	-	0.34	0.36	0.72*
ชั้นปีที่ 4	2.14		-	0.02	0.38
ชั้นปีที่ 1	2.16			-	0.36
ชั้นปีที่ 3	2.52				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การเข้าร่วมประชุม ฟังอภิปราย บรรยายหรือสัมมนาทางวิชาการด้านศิลปะ

14.3 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 2	2.51	-	0.2 *	0.49*	0.7 *
ชั้นปีที่ 4	2.71		-	0.29	0.5
ชั้นปีที่ 1	3.00			-	0.21
ชั้นปีที่ 3	3.21				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศการ และการแสดงผลงานทางศิลปะ

15.1 คู่มือพิจารณา สิ่งเกิดตามความสนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
ชั้นปีที่ 4	4.01	-	0.17	0.31	0.45*
ชั้นปีที่ 3	4.18		-	0.14	0.28
ชั้นปีที่ 2	4.32			-	0.14
ชั้นปีที่ 1	4.46				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปิน หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 4	3.58	-	0.17	0.26	0.51*
ชั้นปีที่ 2	3.75		-	0.09	0.34
ชั้นปีที่ 1	3.84			-	0.25
ชั้นปีที่ 3	4.09				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

16.3 บันทึกข้อมูลที่น่าสนใจ

ชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 2	2.80	-	0.21	0.27	0.62*
ชั้นปีที่ 1	3.01		-	0.06	0.41
ชั้นปีที่ 4	3.07			-	0.35
ชั้นปีที่ 3	3.42				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวัน
จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน คูลส์

ตาราง 1 หนังสือทางศิลปะภาษาไทย

1.1 อ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3	เป้าหมายที่ 1
เป้าหมายที่ 2	2.60	-	0.14	0.64*
เป้าหมายที่ 3	2.74		-	0.5 *
เป้าหมายที่ 1	3.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 หนังสือทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.58	-	0.11	0.41*
เป้าหมายที่ 2	3.69		-	0.3
เป้าหมายที่ 3	3.99			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 วารสารหรือนิตยสารทางศิลปะภาษาต่างประเทศ

4.5 คุณภาพภาพ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.76	-	0.42*	0.48*
เป้าหมายที่ 2	4.18		-	0.06
เป้าหมายที่ 3	4.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 คัดลอกแบบหรือร่างภาพ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	2.60	-	0.51*	0.68*
เป้าหมายที่ 2	3.11		-	0.17
เป้าหมายที่ 3	3.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

6.4 อ่านผ่าน

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	2.30	-	0.01	0.38
เป้าหมายที่ 2	2.31		-	0.37*
เป้าหมายที่ 3	2.68			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.7 ถ่ายเอกสารส่วนที่สนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3	เป้าหมายที่ 1
เป้าหมายที่ 2	2.19	-	0.23	0.6 *
เป้าหมายที่ 3	2.42		-	0.37
เป้าหมายที่ 1	2.79			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 สัจนิพนธ์การศิลปะของศิลปินไทย

7.2 ดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ

เป้าหมาย	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 3	เป้าหมายที่ 2
เป้าหมายที่ 1	2.98	-	0.0.43	0.6
เป้าหมายที่ 3	3.41		-	0.17
เป้าหมายที่ 2	3.58			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์

11.1 ดูตามความสนใจ

เป้าหมาย	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.95	-	0.28	0.49*
เป้าหมายที่ 2	4.23		-	0.21
เป้าหมายที่ 3	4.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 สไลด์และนิลัมสตริปทางศิลปะ

12.1 ดูตามความสนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.29	-	0.59*	0.6 *
เป้าหมายที่ 2	3.88		-	0.01
เป้าหมายที่ 3	3.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12.2 บันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 3	เป้าหมายที่ 2
เป้าหมายที่ 1	2.51	-	0.56*	0.65*
เป้าหมายที่ 3	3.07		-	0.09
เป้าหมายที่ 2	3.16			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 นิทรรศการทางศิลปะทั่วไป นิทรรศน์และการแสดงผลงานทางศิลปะ

15.1 ดู นิทรรศการ สิ่งเกิดตามความสนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{x}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.93	-	0.83	0.46*
เป้าหมายที่ 2	4.16		-	0.23*
เป้าหมายที่ 3	4.39			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์ ศิลปินหรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน

16.2 สนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ

เป้าหมายฯ	$\bar{x}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	3.57	-	0.11	0.42
เป้าหมายที่ 2	3.68		-	0.31*
เป้าหมายที่ 3	3.99			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาศิลปะ
ต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมาย
ในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์

ตาราง 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติของนักศึกษาศิลปะ ต่อรูปแบบ
การเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศ
ทางศิลปะเป็นรายคู่

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	48.81	-	5.27*	6.73*
เป้าหมายที่ 2	54.08		-	1.46
เป้าหมายที่ 3	55.54			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศ
ทางศิลปะที่ไม่เป็นทางการของนักศึกษาศิลปะ เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศ
ทางศิลปะเป็นรายคู่

เป้าหมายฯ	$\bar{X}$	เป้าหมายที่ 1	เป้าหมายที่ 2	เป้าหมายที่ 3
เป้าหมายที่ 1	16.48	-	2.31*	3.09*
เป้าหมายที่ 2	18.79		-	0.78
เป้าหมายที่ 3	19.57			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางอุบลศรี ชื่อสกุล สัตยาภรณ์
เกิด	วันที่ 8 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2497
สถานที่เกิด	อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	170/2 ซอยเทพนม ถนนติวานนท์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	บรรณารักษ์ ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	แผนกห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ถนนหน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2512	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเซนต์ยอห์นสมุทรปราการ
พ.ศ. 2514	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
พ.ศ. 2518	ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2534	ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ และทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศ
ทางศิลปะของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ
ของ
อุบลศรี ลัตยาภรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มกราคม 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาและเปรียบเทียบลักษณะการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ในชีวิตประจำวัน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษาอยู่ในปี การศึกษา 2532 จำนวน 320 คน จำแนกตามคณะ 3 คณะ ได้แก่ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปี 4 ชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และจำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ 3 เป้าหมาย คือ เป้าหมายที่ 1 เพื่อค้นหาความรู้ทางศิลปะตามความสนใจ เป้าหมายที่ 2 เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และเป้าหมายที่ 3 คือเพื่อค้นหาทั้งความรู้ และแนวคิดสำหรับนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและแบบสองทาง และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาใช้สารนิเทศทางศิลปะในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1.1 จำแนกตามคณะ นักศึกษาทั้งสามคณะใช้วิธีการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 15 วิธีการ ได้แก่ วิธีถ่ายเอกสาร วิธีถ่ายภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีอ่านเฉพาะบทความหรือตอนที่สนใจ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพวิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความตอนที่สนใจ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่ม วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีดู วิจารณ์ สังเกตตามความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีฟังตามความสนใจ และวิธีบันทึกเสียง

1.2 จำแนกตามชั้นปี นักศึกษาทั้งสี่ชั้นปีใช้วิธีการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 12 วิธีการ ได้แก่ วิธีถ่ายภาพ วิธีถ่ายเอกสาร วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีอ่านเฉพาะหัวข้อหรือตอนที่สนใจ วิธีบันทึกย่อหรือคัดลอกข้อความที่สนใจ วิธีดูภาพผลงานทุกภาพภายในเล่มวิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานที่ตรงกับความสนใจ วิธีบันทึกข้อมูลที่สนใจ วิธีทำสำเนา

วิธีดู วิจารณ์ สืบเสาะตามความสนใจ และวิธีสนทนาเกี่ยวผลงานที่สนใจ

1.3 จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะต่างกัน ใช้วิธีการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 วิธีการ ได้แก่ วิธีอ่านอย่างตั้งใจตลอดเล่ม วิธีถ่ายเอกสาร วิธีดูเฉพาะภาพ วิธีคัดลอกแบบหรือร่างภาพ วิธีอ่านผ่าน ๆ วิธีดูเฉพาะภาพผลงานของศิลปินที่ชอบ วิธีดูวิจารณ์สืบเสาะตามความสนใจวิธีบันทึกข้อมูลส่วนที่สนใจ และวิธีสนทนาเกี่ยวกับผลงานที่สนใจ

2. ทักษะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะ

2.1 จำแนกตามคณะ ทักษะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของนักศึกษาทั้งสามคณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 จำแนกตามชั้นปี ทักษะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการของนักศึกษาต่างชั้นปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรูปแบบที่ไม่เป็นทางการจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จำแนกตามเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะ ทักษะต่อรูปแบบการเผยแพร่สารนิเทศทางศิลปะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการใช้สารนิเทศทางศิลปะแต่ละ เป้าหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

SILPAKORN UNIVERSITY ART STUDENTS' USE CHARACTERISTICS
OF ART INFORMATION AND THEIR ATTITUDES TOWARDS ART
INFORMATION DISSEMINATION CHANNELS

AN ABSTRACT

BY

UBONSRI SATAYAPORN

Presented in partial fulfilment of the requirements for the
Master of Art degree in Library and Information Science
at Srinakharinwirot University

January 1991

The purpose of this study was twofold : first, to find out and to compare Silpakorn University art students' use characteristics of art information; and second, to compare these students' attitudes towards art information dissemination channels. The sample group was 320 of 1st - 4th year students from 3 faculties : Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Art; Faculty of Decorative Art ; and Faculty of Architecture. Three objectives of information utilization were among the studied variables : namely, 1) to find information for general interests ; 2) to search for an idea to create arts work ; and 3) to find information for both mentioned purposes. Questionnaires were employed in data collection. Following statistics were employed in data analysis : mean, one - way analysis of variance, two - way analysis of variance, and Newman Keuls test.

Findings were as follows :

1. The daily use of art information had following characteristics.

1.1 With respect to the faculties the students attached to, it was found that they employed these 15 information use approaches differently. The difference was statistically significant. The approaches were : photocopying, photographing, sketching, reading whole text attentively, reading selected parts or articles of interest, browsing, seeing picture only, taking note or copying from interested parts, seeing all pictures in the book, seeing favorite artists' works only, seeing selected pictures of interest, watching or considering or observing if being of interest, taking note of interested information, listening if being of interest, and sound recording.

1.2 With respect to year of study, it was found that they employed these 12 approaches differently. The difference was statistically significant. The approaches were : photographing, photocopying, seeing picture only, reading selected parts or articles of interest, taking note or copying from interested parts, seeing all pictures in the book, sketching, seeing selected pictures of interest, taking note of interested information, slide or filmstrip copying, watching or considering or observing if being of interest, and discussing of interested works.

1.3 With respect to objectives of information utilization, it was found that the students used these 9 approaches differently. The difference was statistically significant. The approaches were : reading whole text attentively, photocopying, seeing picture only, sketching, browsing, seeing favourite artists' works only, watching or considering or observing if being of interest, taking note of interested information and discussing of interested works.

2. The students' attitudes towards art information dissemination channels were as follows.

2.1 With respect to students' faculties, art students' attitudes towards formal and informal channels of art information dissemination were different and were statistically significant.

2.2 Regarding year of study, the difference of art students' attitudes towards formal channel of art information dissemination was found to be statistically significant. However, significant difference was not found in the case of informal channel.

2.3 Regarding differences of objectives in information utilization, the difference of art students' attitudes towards formal and informal channels of art information dissemination was statistically significant.